

พระไตรปิฎกธรรม

ศึกษา

๒๓ นพปบุรุษ
ผู้ปลุกปั้นแผ่นดิน
ชาติ

คู่มือครูวารศึกษา

พระคริสตธรรมศึกษา

13 มหาบุรุษผู้พลิกแผ่นดินโลก

คู่มือครูวิชาการศึกษา

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปทุมวัน กรุงเทพฯ, 4

พิมพ์โดยได้รับอนุญาตจาก
Gospel Light Publications

โรงพิมพ์ เจริญธรรม 93-95 ถนนมหารณพ ใกล้สี่แยกเทศบาล กท.2
นายการุญ สกุรัตน์เจริญ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2519 โทร.221-3320

สนทนากับคุณครู

นักเทศน์เรื่องนามคนหนึ่งกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะไม่เทศนาหรือสั่งสอนคำสอนใด หากคำสอนนั้นมีได้สอนใจข้าพเจ้าเองก่อน”

ครูที่ดียอมสละเวลาในการเตรียมบทเรียนที่จะสอนให้พร้อม การเตรียมตัวมีสองประการด้วยกัน คือ การเตรียมตัวฝ่ายวิญญาณจิตและฝ่ายความรู้

ก. การเตรียมตัวฝ่ายวิญญาณจิต ได้แก่การเข้าเฝ้าพระเจ้า โดยการอ่านพระวจนะของพระองค์ที่ท่านจะสอน และการอธิษฐานเพื่อการสอนของท่าน จงอ่านข้อพระธรรมที่ท่านจะสอนหลาย ๆ ครั้ง อธิษฐานทูลขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอนท่าน ให้รู้จักใช้ข้อพระธรรมเหล่านั้น เพื่อนักเรียนของท่านจะได้รับพระพร และข้อสอนใจจากพระองค์ อย่าลืมอธิษฐานเพื่อนักเรียนทุกคนในชั้นของท่านด้วย

ข. การเตรียมตัวฝ่ายความรู้ ได้แก่การศึกษาข้อพระธรรมที่จะสอนอย่างละเอียด โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียน และคำอธิบายต่าง ๆ เพื่อจะให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนนั้น ๆ อย่างแจ่มแจ้ง โดยใช้คู่มือครูประกอบ หากมีคำอุปมาหรือข้อเปรียบเทียบอื่นใด ที่ท่านเห็นว่าจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจคำสอนได้ดียิ่งขึ้น ก็จงใช้คำอุปมาและข้อเปรียบเทียบเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียน

ขอแนะนำ จงใช้เวลาอย่างน้อยที่สุดสองชั่วโมง สำหรับเตรียมการสอนทุกครั้ง โปรดจำไว้ว่า

อย่าเทศนาในชั้นเรียน แต่จงสั่งสอนเหมือนครูสอนศิษย์

อย่าอ่านจากคู่มือครูในเวลาสอน แต่จงศึกษากับนักเรียน จากพระคริสตธรรมคัมภีร์โดยตรง

อย่าถือคู่มือครูในเวลาสอน จงถือพระคริสตธรรมคัมภีร์

อย่าพูดแต่ฝ่ายเดียว แต่จงให้นักเรียนมีโอกาสดูบ้าง

ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน ให้การสอนของท่านเกิดผลเพื่อพระองค์

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

สารบัญ

บทเรียนที่ 1 อันดรูว์ อัครสาวกผู้มีมิตรจิต	6
บทเรียนที่ 2 ฟิลิป อัครสาวกผู้ใฝ่เหตุผล.....	9
บทเรียนที่ 3 นาธานาเอล อัครสาวกแห่งจินตนาการ	12
บทเรียนที่ 4 มัทธีว คนเก็บภาษี	15
บทเรียนที่ 5 ซีโมน อัครสาวกผู้ร่อนรน.....	18
บทเรียนที่ 6 ยากอบ อัครสาวกที่ไม่มีใครรู้จัก	21
บทเรียนที่ 7 ยูดา อัครสาวกผู้มั่นคงในความรัก	24
บทเรียนที่ 8 ยูดาส ผู้ทรยศ.....	28
บทเรียนที่ 9 เปโตร อัครสาวกคนเด่น.....	31
บทเรียนที่ 10 ยากอบ อัครสาวกผู้มีใจทะเยอทะยาน	34
บทเรียนที่ 11 ยอห์น อัครสาวกแห่งความรัก	37
บทเรียนที่ 12 โธมัส ราชาแห่งความสงสัย.....	41
บทเรียนที่ 13 เปาโล อัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่	44

บทเรียนที่ 1 อันดรูว์ อัครสาวกผู้มีมิตรจิต

จุดประสงค์ ของการสอนบทเรียนนี้ เพื่อให้รู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงใช้ความสามารถทั่ว ๆ ไปของอันดรูว์ ในการนำคนอื่นมาเชื่อฟังในพระองค์ หนุนใจให้นักศึกษาลำรวจความสามารถของตนเอง แล้วทูลขอพระเยซูทรงใช้ความสามารถนั้น ให้เป็นประโยชน์ในพระราชกิจ ของพระองค์

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน ยอห์น 1:35-42, 6:1-14, 12:20-22

คำนำ ถ้าหากพระเจ้า จะทรงใช้คนที่ศิโรราบด้วยทุกอย่าง หรือคนที่มิ “พรสวรรค์เท่านั้น” ก็จะเป็นสิ่งที่น่าท้อแท้ใจอย่างยิ่งสำหรับคริสเตียนทั่วไป เพราะเขาจะไม่มีโอกาสได้รับใช้พระองค์เลย แต่พระองค์ก็ได้ทรงเลือกคนเช่นนั้น พระองค์ทรงเลือกผู้ที่ยินดีให้พระองค์ทรงใช้ แม้เขาจะมีความสามารถเพียงเล็กน้อยก็ตาม พระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ กล่าวถึงเรื่องราวของอันดรูว์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ท่านอาจจะเป็นคนหนึ่งเหมือนอันดรูว์ มีความสามารถเพียงเล็กน้อย แต่เมื่อยินดีให้พระเยซูคริสต์ทรงใช้ ก็อาจนำพระพรอย่างใหญ่หลวงมาสู่คนจำนวนมาก ให้เรามาศึกษาจากพระคำของพระเจ้า เกี่ยวกับอันดรูว์ เท่าที่บันทึกไว้”

บทเรียน ก. อันดรูว์พบพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 1:35-40)

อันดรูว์ เดิมเป็นศิษย์คนหนึ่งของยอห์นบัพติศมา (ดูยอห์น 1:35-37,40) เขามีใจกระหาย ใครจะพบพระเยซูคริสต์ซึ่งทรงเป็นพระมาซีอา หรือพระผู้ช่วยให้รอดของโลก เมื่อได้ยินยอห์นประกาศถึงเรื่องการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ ก็ติดตามเป็นศิษย์ของยอห์น เพื่อรับคำสอนจากท่านเกี่ยวกับพระคริสต์ ประการหนึ่งอีกประการหนึ่ง เพื่อหวังจะได้พบพระเยซูคริสต์ทันที เมื่อพระองค์ทรงปรากฏ

วันหนึ่ง ขณะที่อันดรูว์และเพื่อนอีกคนหนึ่งยืนอยู่กับยอห์น เห็นบุรุษผู้หนึ่งเดินผ่านไป ยอห์นกล่าวว่า “ดูแน่ะ พระเมสสิยาห์ของพระเจ้า” แม้อันดรูว์กระหายจะพบพระเยซูคริสต์ แต่เขามีใช้คริสเตียนจำพวก “เชื่อตามบิดามารดา” หรือ “เชื่อตามเพื่อนฝูง” หรือ “เชื่ออย่างงมงาย” เขาและเพื่อนตัดสินใจติดตามพระเยซูคริสต์ไป เพื่อสืบดูว่าบุรุษนั้นคือ พระคริสต์อย่างแท้จริงหรือไม่

พระเยซูคริสต์ ทรงทราบถึงความต้องการของทุกคน ทรงเปิดทางให้ทุกคนที่ต้องการแสวงหาพระองค์ เข้ามาหาพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงเห็นว่ามิชายสองคนติดตามพระองค์มา จึงตรัสถามว่า “ท่านหาอะไร” เขาทูลพระองค์ว่า “อาจารย์ท่านอาศัยอยู่ที่ไหน” พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “มาเถิด” เขาทั้งสอง ก็ติดตามพระเยซูคริสต์ต่อไปเชื่อว่า ตลอดเวลาที่ติดตามพระเยซูคริสต์นั้น พวกเขาได้ยินถึงคำสอนต่าง ๆ ของพระองค์ เห็นการอัศจรรย์ที่พระเยซูคริสต์ทรงกระทำ ทำให้เขาปฏิเสธไม่ได้ว่าพระองค์คือพระมาซีอา พระผู้ช่วยให้รอดของชาวโลก หากท่านมีใจใคร่จะแสวงหาความจริง และองค์พระผู้ช่วยให้รอดจงเปิดใจ

ออก เพื่อศึกษาให้รู้จักพระเยซูคริสต์ยิ่งขึ้น จากพระคำรัสของพระองค์ พระองค์จะทรงสำแดงให้ท่านเห็นอย่างชัดเจนพระองค์ไม่ทรงปรารถนาให้ผู้หนึ่งผู้ใดเชื่อพระองค์อย่างงมงาย แต่เชื่อดด้วย “ความเข้าใจ” เพื่อท่านจะทราบว่า ผู้ที่ท่านเชื่อนั้นคือผู้ใด

ข. อันดรูว์ แนะนำพี่ชายให้รู้จักพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 1:41,42)

เมื่ออันดรูว์ ได้พบพระเยซูคริสต์และทราบว่าพระองค์คือผู้ใดแล้ว เขารีบกลับไปบอกพี่ชายของตนเกี่ยวกับข่าวดีนี้ การที่อันดรูว์อาจจะชักชวนให้พี่ชายของตนเชื่อพระเยซูคริสต์นั้น มิใช่เป็นสิ่งที่ง่ายนัก เพราะเขามีฐานะเป็นน้อง มีหน้าที่คอยเชื่อฟังและติดตามพี่ชาย มิใช่สั่งสอนและเป็นผู้นำของพี่ชาย แต่ด้วยความตื่นเต้นจิตใจที่ได้พบพระคริสต์ เขาไม่อาจเก็บซ่อนข่าวดีนี้ไว้ได้ จึงบอกพี่ชายด้วยความกล้าด้วยความภาคภูมิใจและมั่นใจว่า “เราพบพระมาซีอาห์แล้ว” จากความเชื่อ ความกระตือรือร้น และความมั่นใจของน้องชาย ขณะบอกข่าวนี้ให้พี่ชายทราบ ทำให้พี่ชายต้องติดตามอันดรูว์ไป เพื่อดูว่าจริงตามที่เขาได้เล่าให้ฟังหรือไม่ และพี่ชายก็ได้พบพระเยซูคริสต์

ท่านเคยนึกสงสัยไหมว่า ทำไมเมื่อเราบอกให้คนอื่น ทราบถึงเรื่องพระเยซูคริสต์ ดูประหนึ่งว่าไม่มีใครอยากฟังอยากสนใจ บางครั้งกลับหัวเราะให้อีกทั้งนี้เป็นเพราะ เราไม่มีความกระตือรือร้น ความเชื่อมั่น และความภาคภูมิใจอย่างอันดรูว์ เมื่อเราเองรู้สึกอับอายที่จะบอกคนอื่น คนอื่นก็รู้สึกอับอายที่จะฟังหากเราจะแสดงให้เขาเห็นว่า เรามีความมั่นใจในสิ่งที่เราเชื่อ เรารู้สึกภูมิใจและกระหายที่จะบอกข่าวดีนี้ คนอื่นก็จะมองเห็นความสำคัญของเรื่องราวที่จะพูด

ค. อันดรูว์ นำเด็กชายคนหนึ่ง มาพบพระคริสต์ (ยอห์น 6:1-14)

แม้อันดรูว์จะไม่มี “พรสวรรค์” หรือความสามารถอะไรมากนัก แต่เมื่อเขายินดีติดตามพระเยซูคริสต์ พระองค์ก็ทรงรับเขาเป็นสานุศิษย์ ต่อมาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอัครสาวกคนหนึ่งของพระองค์

ครั้งหนึ่ง พระเยซูคริสต์ทรงประกาศเทศนา ให้คนจำนวนกว่าห้าพันคนฟังจนถึงเวลาเย็น พระองค์ทรงทราบว่า คนเหล่านั้นกำลังหิวกระหาย จึงทรงดำริจะเลี้ยงเขาเหล่านั้น พระองค์ตรัสตามเหล่าสาวกว่า “เราจะซื้ออาหารที่ไหนให้คนเหล่านี้กินได้” แท้จริงพระองค์ทรงทราบว่าควรจะทำประการใด พระองค์ทรงต้องการลองใจเหล่าสาวกเหล่านั้น ว่ามีความเชื่อมั่นในพระองค์มากน้อยเพียงใด ฟิลิปทูลตอบว่า “พวกเราไม่มีเงินพอที่จะซื้ออาหารให้คนเหล่านั้น” สาวกคนอื่น ๆ ก็ไม่ทราบจะทำประการใด

ขณะนั้น อันดรูว์เหลือบไปเห็นเด็กชายคนหนึ่ง มีขนมบาเลลีห้าอันและปลาสองตัว เขาเชื่อว่าถ้านำเด็กคนนี้มายังพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงต้องมีวิธี ที่จะใช้อาหารเพียงเล็กน้อย ที่เด็กคนนั้นมีอยู่เลี้ยงคนจำนวนทั้งหมด ความเชื่อมั่นของอันดรูว์ก็บังเกิดผล คนทั้งห้าพันคนได้รับการเลี้ยงอย่างอิมมูนาสำราญ และยังมีเหลืออีกสิบสองกระบุง

ในพระราชกิจของพระเจ้า บางครั้งเรามักมองข้ามความสำคัญของ “สิ่งเล็กน้อย” เช่นทุนทรัพย์เพียงเล็กน้อย คนงานจำนวนน้อย ผู้มีสติปัญญาน้อยเป็นต้น งานบางอย่างที่เราน่าจะทำได้เรากลับบ่นว่า “ไม่มีเงิน” “มีคนน้อยเกินไป” “ฉันไม่มีความสามารถพอ” ฯลฯ ในที่สุด ไม่มีงานอะไรเจริญก้าวหน้าในคริสตจักร แม้แต่อย่างเดียว สมาชิกเดิมมีจำนวนเท่าใด ห้าปีสิบปีผ่านไป ก็ยังคงมีจำนวนเท่าเดิม มีหน้าซ้ำยังกลับลดจำนวนลงไปอีก ถ้าท่านรอคอยจนกว่าจะมีทุนทรัพย์มาก จนกว่าจะมีสมาชิกมาก หรือจนกว่าจะมีผู้ประกอบด้วยคุณวุฒิมาช่วย ท่านก็จะเริ่มงานของพระเจ้า ท่านจะไม่มีวันที่จะเจริญก้าวหน้า คุณเหล่าสาวกที่บอกพระเยซู ว่าไม่มีเงินเพียงพอที่จะซื้ออาหารให้คนทั้งห้าพันคน หากพวกเขาแม้แต่เพียงความสามารถของตนเอง หาเงินจนเพียงพอ เชื่อว่าในเย็นวันนั้นคนทั้งห้าพันคนจะต้องอดอาหารอย่างแน่นอน ให้เราปฏิบัติตามตัวอย่างของอันดรูว์ รู้จักใช้สิ่งเล็กน้อย สติปัญญาเพียงเล็กน้อย เด็กชายเล็ก ๆ คนหนึ่งให้เป็นประโยชน์ในพระราชกิจของพระเจ้า มอบเท่าที่มีอยู่ให้พระองค์ทรงใช้ เริ่มต้นทำงานของพระเจ้ากำลังและความสามารถที่มีอยู่ แล้วพระองค์ก็จะทรงอวยพร ให้งานนั้นเจริญก้าวหน้า เกิดผลทวีคูณ

ง. อันดรูว์ พาชาวเฮเลนมาหาพระคริสต์ (ยอห์น 12:20-22)

อันดรูว์ดูเหมือนจะมี “พรสวรรค์” เพียงอย่างเดียว คือนำคนมาหาพระเยซูคริสต์ ไม่ว่าจะเป็นคนเดียวหรือสองคน จะเป็นคนชาติเดียวกันหรือคนต่างชาติอันดรูว์ เป็นห่วงวิญญานของทุกคนไม่เคยปฏิเสธ ที่จะนำผู้หนึ่งผู้ใดมารู้จักพระเยซูคริสต์

เหตุการณ์อีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นที่กรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาซึ่งเป็นชาวต่างประเทศ ต้องการจะพบและรู้จักพระเยซูคริสต์จึงพาไปหาฟิลิป อัครสาวกคนหนึ่งของพระองค์ ฟิลิปไม่อยากรนำคนเหล่านั้นไปพบพระองค์ จึงบอกอันดรูว์ อันดรูว์ไม่รอช้า รีบไปบอกให้พระเยซูคริสต์ทราบทันที

คริสตจักรปัจจุบัน ต้องการคนอย่างอันดรูว์ ผู้มีใจรักและเป็นห่วงต่อคนอื่น มีความกระตือรือร้นที่จะเป็นพยานเพื่อพระเยซูคริสต์ นำพี่น้องของตนมาสู่ทางแห่งความรอด แม้จะมีความสามารถและพรสวรรค์เพียงเล็กน้อย แต่ยินดีให้พระเยซูคริสต์ทรงใช้ นอกจากนั้นเขายังไม่มองข้ามความสำคัญของคนอื่น ไม่กลัวอาย ที่จะพาเด็กน้อยมายังพระเยซูคริสต์แม้เขาเองจะไม่ทราบว่า สิ่งของเด็กน้อยมีอยู่นั้นจะเป็นประโยชน์ แก่คนจำนวนกว่าห้าพันคนก็ตาม แต่เขาทราบว่า ไม่มีอะไรยากเกินไปสำหรับพระเยซูคริสต์ ท่านรู้สึกว่าคุณมีสติปัญญา และความสามารถน้อยเกินไปไหม จงมอบให้แก่พระเยซูคริสต์พระองค์จะทรงใช้ท่าน เหมือนดังที่พระองค์ทรงใช้อันดรูว์

บทเรียนที่ 2 ฟิลิป อัครสาวกผู้ไร้เหตุผล

จุดประสงค์ ของการเรียนบทเรียนนี้เพื่อให้ทราบว่า พระเยซูคริสต์ทรงพอพระทัยผู้ที่ชอบเหตุผล หนุนใจให้นักศึกษาแสวงหาความจริงในพระเยซูคริสต์

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน ยอห์น 1:43-46, 14:6-12

คำนำ ท่านเคยได้ยินคำนิทา และคำวิจารณ์ของคนบางพวก เกี่ยวกับคริสเตียนบ้างไหม เช่น “พวกคริสเตียนเป็นพวกที่ไม่มีสมอง เชื่อในสิ่งไร้เหตุผลไร้สาระ” คำวิจารณ์ของเขาอาจมีความจริงอยู่บ้าง เพราะมีคนมากมายอ้างตนว่าเป็นคริสเตียน แต่ไม่มีความมั่นใจในสิ่งที่ตนเชื่อ ไม่มีเหตุผลอันใดที่จะอ้างให้คนอื่นทราบว่า สิ่งที่ตนเชื่อนั้น “จริง” “ถูกต้อง” เช่นเมื่อถูกถามว่า “คุณทราบได้อย่างไรว่ามีพระเจ้า?” “คุณทราบได้อย่างไรว่า พระคัมภีร์เป็นพระคำรัสของพระเจ้า?” “สวรรค์และนรกมีจริง?” เป็นต้น คริสเตียนจำนวนไม่น้อยนั่งอ่าน อธิบายเหตุผลให้คนอื่นฟังไม่ได้แม้แต่บ่อย ผลที่ติดตามมาก็คือ เสี่ยงหัวเราะเยาะและคำนิทาว่า “คริสเตียนเป็นพวกที่ไม่มีเหตุผล” เป็นความจริงที่ว่าเรารอดได้ด้วย “ความเชื่อ” เราเป็นคริสเตียนโดย “ความเชื่อ” แต่หาได้หมายความว่า เราไม่มีเหตุผลใน “ความเกี่ยวกับความเชื่อในพระเยซูคริสต์ เป็นสิ่งที่คริสเตียนทุกคนพึงปฏิบัติเพื่อให้ทราบแน่ชัดว่าสิ่งที่ตนเชื่อนั้นคืออะไร”

ก. พระเยซูทรงเรียก ฟิลิป (ยอห์น 1:43-46)

ท่ามกลางคนเหล่านั้น ที่พระเยซูคริสต์ทรงเรียกให้เป็นอัครสาวก มีคนหนึ่งชื่อฟิลิป เป็นผู้ที่ชอบเหตุผล เชื่อและทำในสิ่งที่เห็นไปได้เท่านั้น แม้จะมีจุดอ่อนแอในความเชื่อ พระเยซูคริสต์ก็ทรงเลือกเขา เพราะทราบว่าจะใช้เขาในพระราชกิจของพระองค์ได้

คนที่ชอบหาเหตุผล จะชักชวนเขามาเชื่อพระเยซูคริสต์ไม่ยากเกินไปนัก ท่านต้องไปหาเขา เรียกเขา จะรอให้เขามาหาท่านไม่ได้ ในกรณีของฟิลิป พระเยซูคริสต์ตรัสเรียกเขาก่อนเช่นกัน วันหนึ่ง พระองค์กำลังจะเสด็จไปยังมณฑลกาลิลาย พบฟิลิปในที่แห่งหนึ่ง ทรงทราบความคิดของฟิลิป ว่าต้องการจะรู้จักและเชื่อพระองค์ แต่เขาต้องการหาเหตุผลและความจริงมากกว่านี้ จึงตรัสแก่ฟิลิปว่า “จงตามเรามา” ด้วยใจอยากทราบความจริงอยู่ก่อนแล้ว ฟิลิปจึงติดตามพระเยซูคริสต์ไป เพื่อแสวงหาความจริง เราไม่ทราบว่า เขาติดตามพระเยซูคริสต์นานเพียงใด เชื่อว่าตลอดเวลาที่ติดตามพระเยซูคริสต์ เขาคงถามปัญหาที่เขาสงสัย พระเยซูคริสต์ก็ทรงตอบให้ทราบอย่างชัดเจน ประกอบกับฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ที่ทรงสำแดงให้ประจักษ์แก่ตาฟิลิป ทำให้เขาเชื่ออย่างไม่มีข้อสงสัยว่า พระเยซูคริสต์คือพระผู้ช่วยยี่ห้อดเขารีบกลับไปหาเพื่อนอีกคนหนึ่ง ชื่อนาธานาเอล บอกข่าวดีนี้ให้ทราบ จงสังเกตดูคำพูดของเขา จะเห็นว่า เขา

มิได้เชื่ออย่างงมงาย แต่ทราบแน่ว่าผู้ที่ตนเชื่อนั้นคือผู้ใด ฟิลิปบอกแก่นาธานาเอลว่า “เราได้พบพระองค์
นั้น (1) ที่โมเสสได้กล่าวถึงในคัมภีร์พระบัญญัติ (2) และพวกศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวถึงด้วย (3) คือพระ
เยซูบุตรของโยเซฟ ชาวนาซาเร็ธ”

นาซาเร็ธเป็นเมืองเล็ก ๆ เป็นที่อยู่ของคนที่ยากจน และมีการศึกษาน้อยผู้ที่มาจากเมืองนาซาเร็ธ จึง
ไม่เป็นที่ยกย่องนับถือของคนทั่วไป เมื่อฟิลิปบอกว่า “พระเยซู บุตรของโยเซฟชาวนาซาเร็ธ” นาธานาเอ
ลถามทันทีว่า “สิ่งใดอันใดจะมาจากนาซาเร็ธได้หรือ?” ฟิลิปให้คำตอบที่ฉลาดที่สุดว่า “มาดูเถิด” เพราะฟิ
ลิปเชื่อพระเยซูคริสต์ ก็โดยการติดตามดูพระองค์ (ดูข้อ 28) พระเยซูคริสต์มิได้เทศนาเป็นพยาน ให้เขาฟัง
อย่างยืดยาว แต่จากชีวิตของพระองค์ ทำให้ผู้ที่มองเห็นต้องเชื่อ ว่าพระองค์คือพระคริสต์พระบุตรของ
พระเจ้า สมดังสุภาษิตที่ว่า “การประพฤติมีเสียงดังยิ่งกว่าคำพูด” ชีวิตประจำวันและการประพฤติของคริส
เตียนเป็นจำนวนมาก ในปัจจุบันแตกต่างกับชีวิตของพระเยซู คนจำนวนไม่น้อย ที่ไม่ยอมเชื่อพระเยซู
คริสต์ โดยอ้างเหตุผลเพียงง่าย ๆ ว่า “ไม่เห็นพวกคริสเตียนมีอะไรวิเศษไปกว่าเรา” บ้างมีความตั้งใจ
อยากจะรับเชื่อ พระเยซูคริสต์แต่เห็นการประพฤติ ของคริสเตียนบางคนทำให้เขาสะดุดและท้อถอย เลิก
ล้มความตั้งใจไป คริสเตียนทุกคนจึงพึงสังวรณไว้เสมอว่า ไม่เพียงแต่พระเจ้าทอดพระเนตรเห็น
ชีวิตประจำวันของเรา ผู้ที่ไม่เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ก็สังเกตทั่วที่อิริยาบถของเราด้วย ท่านอาจบอกคน
อื่น ดังที่ฟิลิปบอกนาธานเอลได้หรือไม่ว่า “มาดูเถิด” และเมื่อเขาได้เห็นชีวิตประจำวัน ของท่านจะทำให้
เขาชมเชยได้หรือไม่ว่า ท่านเป็นคริสเตียนอย่างแท้จริง และทำให้เขาอยากเป็นคริสเตียน อยากต้อนรับองค์
พระเยซูคริสต์เป็นผู้ช่วยให้รอด

ข. ความเชื่อแลกเหตุผล (ยอห์น 6:5-7)

การขอบแสวงหา “เหตุผล” และรู้จักใช้ “สมอง” ในการทุกอย่างเป็นสิ่งดียิ่ง แต่อย่างไรก็ตาม
สติปัญญา ความสามารถ ความนึกคิด และกำลัง “สมอง” ของมนุษย์มีขีดจำกัด เราไม่อาจเข้าใจทุกสิ่งทุก
อย่างได้ เราไม่อาจให้เหตุผลและหาคำตอบทุกอย่าง แก่ปัญหาที่เราเผชิญได้ หากเราเชื่อฟังแต่สติปัญญา
และเหตุผลของเราเอง บางครั้งก็จะเป็นสิ่งที่ขัดขวางต่อ พระพรของพระเจ้า ที่จะมาถึงท่านและคนอื่น
เพราะสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิตคริสเตียนคือ “ความเชื่อ” เราไม่อาจเข้าใจหลายสิ่งหลายอย่าง ใน
พระคริสตธรรมคัมภีร์แต่เรายึดถือและปฏิบัติตาม โดยความเชื่อตามพระคำรัสของพระเยซูคริสต์

เหตุการณ์การเลี้ยงคนห้าพันคนด้วยขนมปัง 5 ก้อน และปลาสองตัว เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ เมื่อ
พระเยซูคริสต์ทรงเห็นคนจำนวนมากมาย และทรงทราบว่า พวกเขากำลังหิว จึงตรัสถามฟิลิปว่า “เราจะ
ซื้ออาหารที่ไหน ให้คนเหล่านี้กิน” ฟิลิปผู้ไร้เหตุผล เริ่มคำนวณในใจถึงสิ่งที่เป็นไปได้ แล้วสรุปว่า ไม่มี
ทางที่จะเลี้ยงคนทั้งหมดนี้ได้ เพราะพวกเขามีเงินเพียงเล็กน้อย ไม่อาจซื้ออาหารเลี้ยงคนเหล่านี้ได้
เพียงพอ อีกประการหนึ่งในบริเวณใกล้ ๆ นั้น ก็ไม่มีที่ขายอาหารเลย ตามเหตุผลของฟิลิปแล้วการนี้

เป็นไปได้ และเขาก็บอกพระเยซูคริสต์ตามความเข้าใจของเขา พระเยซูคริสต์มิได้ทรงตำหนิเขาในเรื่องนี้ แต่ทรงสำแดงให้เขาเห็นว่า ไม่มีอะไรเป็นไปได้สำหรับพระองค์ พระองค์ทรงกระทำในสิ่งที่เกินความสามารถ และกำลังของมนุษย์ เด็กน้อยที่คนส่วนมากมองข้ามขมมึงห้ำกั๊นและปลาสองตัวที่อัครสาวกทั้งหลายไม่เอาใจใส่ ได้กลายเป็นสิ่งอัศจรรย์ นำพระพรไปสู่คนจำนวนมากแม้ฟิลิปเองก็พลอยได้พระพรด้วย ถ้าจะพิจารณาในแง่เหตุผล ใครบ้างอาจคิดว่าสิ่งนี้เป็นไปได้ ใครอาจให้คำตอบและเหตุผลว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร ฟิลิปก็หาเหตุผล ประกอบคำตอบให้ถูกต้องไม่ได้แต่เหตุการณ์นี้ก็เกิดขึ้นแล้ว จะปฏิเสธอย่างไรได้ว่าไม่เป็นความจริง

“ความเชื่อ” ของคริสเตียนบางครั้งก็เป็นสิ่งที่อธิบายให้เข้าใจอ่องแท้ ได้ยาก นอกจากจะประสบหรือ “ชิมดู” ด้วยตนเอง อาจเปรียบเทียบได้กับการรับประทานทุเรียน ผู้ที่ไม่เคยรับประทานทุเรียนมาก่อน แม้ท่านจะอธิบายให้เขาฟังอย่างละเอียดถี่ถ้วนเพียงใด เขาก็ไม่มีวันที่จะเข้าใจได้อย่างถูกต้อง จนกว่าเขาจะชิมดู จึงจะทราบถึงรสอันโอชะของมัน ท่านที่ยังไม่เคยเป็นคริสเตียนหรือคิดอยากจะเป็นคริสเตียน แต่ต้องการทราบเหตุผลทุกอย่างก่อนจึงจะยอมเชื่อ อาจจะไม่มีโอกาสเป็นคริสเตียนเลยก็ได้ เพราะท่านไม่อาจเข้าใจพระเยซูคริสต์ และชีวิตคริสเตียนได้อย่างแท้จริง จนกว่าท่านจะต้อนรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในจิตใจ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่านโดย “ความเชื่อ” เมื่อนั้นแหละท่านจะเริ่มเข้าใจพระองค์ดียิ่งขึ้น เราอาจสรุปได้ว่า “เหตุผล” เป็นสิ่งสำคัญและประเสริฐ แต่ “เหตุผลอย่างเดียวไม่อาจช่วยให้ท่านเข้าใจพระเยซูคริสต์ และไม่อาจนำท่านไปสู่พระพรอย่างใหญ่หลวง ของพระองค์ เหตุผลประกอบกับความเชื่อ จึงจะนำท่านไปสู่พระคริสต์ และเป็นบุญแก่แห่งพระพร

ก.จุดอ่อนของฟิลิป (ยอห์น 12:20-22, 14:7-9)

ฟิลิปประสบกับความล้มเหลว ในการใช้เหตุผล และสติปัญญาของตนสองครั้ง ครั้งหนึ่ง เมื่อคราวที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ฟิลิปไม่ยอมนำพวกกรีกซึ่งเป็นคนต่างชาติไปพบพระองค์ เขาคิดว่าพระเยซูคริสต์อาจไม่ชอบคนต่างชาติก็ได้อีกครั้งหนึ่ง พระเยซูคริสต์ได้ทรงสอนสาวกของพระองค์ เกี่ยวกับพระบิดาในสวรรค์ พระองค์ตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเราแล้ว ท่านก็คงได้รู้จักพระบิดาของเราด้วย” ฟิลิปไม่ยอมเชื่อพระคำของพระเยซูคริสต์ง่าย ๆ จึงทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอสำแดงพระบิดาให้ข้าพเจ้าทั้งหลายเห็น ข้าพเจ้าจึงจะพอใจ”

จากการศึกษาข้อดีและข้อเสีย ของฟิลิป ทำให้เราเห็นว่า พระเยซูคริสต์ทรงสามารถใช้คนทุกชนิดได้ พระองค์ไม่เคยปฏิเสธคนที่ชอบซักขอรถาม และชอบเหตุผล คริสเตียนทุกคนก็ควรต้อนรับและช่วยเหลือคนเหล่านั้น ที่มีข้อสงสัยต่าง ๆ เกี่ยวกับความเชื่อ ท่านที่ยังสงสัยความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ โปรดทราบด้วยว่าพระเยซูคริสต์ทรงไม่รังเกียจท่าน แต่ทรงตรัสเชิญท่านพิสูจน์ ด้วยตัวของท่านเอง “มาดูเถิด”

บทเรียนที่ 3 นานาเอล อัครสาวกแห่งจินตนาการ

จุดประสงค์ สอนให้นักศึกษาอย่าตัดสิน หรือนินทาคนหนึ่งคนใด ในทันทีที่พบเห็นการประพฤติของเขา และอย่ามองคนในแง่ร้ายเสมอไป

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน ยอห์น 1:43-51

ท่านเคยได้ยินประโยคอย่างนี้ใหม่ว่า “หน้ายิ้มแต่ใจดี ปากกล้าแต่ใจอ่อน” คิดว่า จากประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของท่าน คงทำให้ท่านยอมรับว่า ประโยคนี้ บางครั้งเป็นความจริง จากความนึกคิดทั่วไปของเรา เมื่อเราพบคนที่หน้าตาอึดอัดเข้มแข็งมโหฬาร พุดจาสุภาพเรียบร้อย มีมารยาดี เราก็คิดว่า คนนั้นเป็นคนดีหรือเมื่อพบคนที่แต่งกายโอ้อ่า ภูมิฐานประดับด้วยเครื่องแต่งตัวราคาแพง ก็คิดว่าเป็นคนร่ำรวย ในทางตรงกันข้ามหากเราพบคนที่หน้าตา “บอกบุญไม่รับ” เจ็บขริม พุดเสียงดัง เราก็คิดว่า คนนั้นคงมีอารมณ์ร้าย หรือใจเหี้ยม การตัดสินคนจากลักษณะที่มองเพียงครั้งแรก อาจมีส่วนถูกต้องอยู่บ้าง แต่บ่อยครั้ง ท่านจะเผชิญความผิดพลาด และผิดหวังอย่างใหญ่หลวง เพราะคนที่ขริมพุดเสียงดังมิได้เป็นคนใจเหี้ยมเสมอไป เขาอาจเป็นคนใจดีที่สุด ดังที่ท่านไม่เคยพบเห็นมาก่อนเลยก็ได้

ก. นานาเอล ผู้เต็มใจด้วยอคติ (ยอห์น 1:45,46)

นานาเอลเป็นคนหนึ่ง ที่จัดอยู่ในประเภทคน “ปากกล้าใจอ่อน” หากท่านพบเขาครั้งแรก และฟังคำพูดของเขาท่านจะไม่เชื่อเลยว่า คนอย่างนานาเอลจะกลายเป็นอัครสาวกคนหนึ่ง ของพระเยซูคริสต์ (นานาเอลกับบาร์โธโลมาเย เป็นบุคคลเดียวกัน) นานาเอลเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดคนหนึ่งฟิลิป ภายใตหนึ่งที่ว่า “ถ้าท่านต้องการจะทราบว่าคุณคนนั้นเป็นคนเช่นใด จงดูจากเพื่อนที่เขาคบ” ดูเหมือนจะเป็นความจริง นานาเอลเป็นคนชอบเหตุผลเหมือนฟิลิป ยึดถือความเชื่อ และความคิดของตนเป็นหลักเสมอ เมื่อฟิลิปได้พบพระเยซูคริสต์ ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว ก็มาบอกเพื่อนของตน คือนานาเอล แต่เมื่อนานาเอลได้ยินว่า พระเยซูเป็นชาวนาซาเร็ฐก็รู้สึกหมิ่นประมาท พุดด้วยสำเนียงเหยียดหยันขึ้นมาทันทีว่า “สิ่งใดอันใดจะมาจากนาซาเร็ฐได้หรือ” ด้วยในสมัยนั้นเป็นที่ทราบกันว่า ชาวนาซาเร็ฐเป็นพวกที่ด้อยในทางอารยธรรม พุดจาไม่น่าเชื่อถือ อ่อนหวาน คนส่วนมากไร้การศึกษา เมื่อเอ่ยถึงชาวนาซาเร็ฐ ก็เป็นที่ดูหมิ่นเหยียดหยามของคนอื่น คุณคำว่า “บ้านนอก” ผู้ที่เดินทางไปกรุงเทพฯ หรือเมืองใหญ่ ย่อมไม่อยากจะให้ใครเรียกเขาว่า “คนบ้านนอก” เพราะเมื่อเราเอ่ยคำว่า “บ้านนอก” เรามักนึกไปเสียว่าเป็นคนที่ล้าหลังในทางอารยธรรม ไม่ทันโลกทันสมัย นานาเอลก็มีความรู้สึกเช่นนั้น ต่อชาวนาซาเร็ฐทุกคน

ฟิลิปไม่ยอมถกเถียงกับนาธานาเอลซึ่งมีอคติอยู่แล้ว ได้แต่เรียนนาธานาเอลให้ไปคุยด้วยตาของเขาเอง ทั้งนี้อาจเนื่องจากฟิลิปทราบนิสัยของนาธานาเอลว่า แม้จะเป็นคนปากกล้าแต่ใจอ่อน ไม่มีประโยชน์อันใดที่จะไปถกเถียงกับคนปากกล้า ถ้าเขาได้พบพระเยซูคริสต์โดยตนเอง นาธานาเอลอาจจะเชื่อคำพูดของเขาก็ได้ อีกประการหนึ่ง การที่นาธานาเอลกล่าวคำห่มั้นประมาทนั้น อาจเป็นเพียงแต่ปากของเขาซึ่งพูดตามความคิดเห็น และความเชื่อถือของคนอื่น ส่วนน้ำใสใจจริงนั้น คงไม่ชอบจะห่มั้นประมาทผู้หนึ่งผู้ใด

ข. “นาธานาเอลผู้ไม่มีอุบาย” (ยอห์น 1:47, 48)

ตอนนี้ ทำให้เราเห็นว่า คนที่ “ปากแข็ง” มิได้ใจแข็งเสมอไป นาธานาเอลเพิ่งพูด ด้วยเสียงเย้ยหยันเมื่อสักครู่นี้เองว่า “มาดูเถิด” นาธานาเอลก็ติดตามไปโดยดี เมื่อพระเยซูทรงเห็นนาธานาเอลมาหาพระองค์ก็ตรัสขึ้นว่า “ดูแน่ะ คนชาติอิสราเอลแท้ที่ไม่มีอุบาย” ทั้งนี้ทำให้เราเข้าใจเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ว่าแท้จริง นาธานาเอลเป็นคนดี ต้องการแสวงหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ซึ่งพยากรณ์ไว้ในพระคัมภีร์เดิมแต่อาจเป็นเพราะเขาจินตนาการของพระเยซูคริสต์ในภาพของกษัตริย์ผู้เกรียงไกรผู้ถือกำเนิดในพระราชวังอันระโหฐานเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่ครั้นคร้ามของนานาประเทศเป็นผู้ทรงนำทัพอันแกร่งกล้า ทำลายศัตรูที่ข่มขู่คุกคามชาวยิวให้ราบเรียบ กูชาติของชาวยิว ให้รุ่งเรืองอีกครั้งหนึ่ง นาธานาเอลคงคอยพระคริสต์ ตามภาพที่ตนวาดไว้ตลอดเวลา เมื่อฟิลิปบอกว่า เขาได้พบพระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว ก็พระเยซูบุตรของโยเซฟ ชาวนาซาเร็ธ นาธานาเอลจึงไม่ยอมเชื่อคำพูดของเขา และบอกว่า “สิ่งดีอันใด จะมาจากนาซาเร็ธได้หรือ” เราจะว่าเขาจงใจเย้ยหยันพระเยซูคริสต์ จึงไม่ถูกต้องนัก คนอื่นคงไม่เข้าใจนาธานาเอลได้ถ่องแท้ และอาจเข้าใจผิดนาธานาเอลอย่างถนัด เมื่อได้ยินประโยคนั้นของเขาแต่พระเยซูคริสต์ไม่เคยเข้าใจผิดผู้หนึ่งผู้ใดพระองค์ไม่เพียงแต่ทรงมองภายนอกของมนุษย์เท่านั้น ยังมองลึกซึ่งเข้าไปในจิตใจ และทราบความต้องการของทุกคน พระองค์ทรงรู้จักนาธานาเอลดีกว่าใคร ๆ ทรงรู้จักเขา ก่อนที่เขาจะรู้จักพระองค์

ท่านเป็นคนหนึ่งที่อยู่ลึกว่า คนอื่นไม่เข้าใจท่านไหม พระเยซูคริสต์ทรงเข้าใจท่าน แม้ท่านอาจจะเข้าใจพระองค์ผิด แต่พระองค์ไม่เข้าใจท่านผิดพระองค์ทรงเห็นทุกอริยบทของท่าน ไม่ว่าจะนั่ง ยืน นอน เดิน พระองค์ทรงเฝ้าสังเกตเสมอ เพราะพระองค์สนพระทัยท่าน ทรงอยากรู้จักท่านเหมือนพระองค์ ทรงอยากรู้จักนาธานาเอล ท่านเคยเป็นพยานต่อคนอื่นและถูกเยาะเย้ยดังฟิลิปไหม อย่ามองเขาในแง่ร้ายเกินไปนัก ใจจริงของเขา เขาอาจสนใจและต้องการแสวงหาความจริง แต่ด้วยความอาย หรือด้วยเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้เขาไม่กล้ารับ อย่างตรงไปตรงมา การติเตียน การถกเถียงไม่ช่วยให้เขารู้จักพระเยซูคริสต์ได้ จงใช้ความสุภาพน้อมนวล ความอดทน นำเขามาหาพระเยซูคริสต์ ให้เขามาพิสูจน์ความจริงด้วยตัวของเขาเอง

ก. นาธานาเอลรับเชื่อพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 1:49,50)

เมื่อนาธานาเอลได้ยินคำตรัสของพระเยซูคริสต์ โดยไม่ต้องรอข้อพิสูจน์อื่นใดอีก เขาเชื่อทันที ว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า เป็นกษัตริย์ของชาติอิสราเอลในการเป็นพยานที่ดี ในการชักจูงคนอื่นมาเชื่อพระเยซูคริสต์ที่ดี บางครั้งเราพึ่งความสามารถ สติปัญญา และกำลังของตนเองมากเกินไป จนพระเยซูคริสต์ไม่มีโอกาสจะช่วยเหลือเรา ปรากฏว่างานที่กระทำไปมิได้บังเกิดผลเท่าที่ควร

ที่ศูนย์คริสเตียนแห่งหนึ่ง ผู้อำนวยการจัดประชุมฟื้นฟู ประกาศกิตติคุณขึ้นหนึ่งอาทิตย์ ผู้ที่มาร่วมประชุม ส่วนมากเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการจึงเชิญนักเทศน์ที่จบมาจากต่างประเทศ มีปริญญาสูง มาเทศนา นักเทศน์ผู้นั้นพยายามทุกวิถีทาง ที่จะชักจูงความสนใจของผู้ฟัง จึงใช้หลักปรัชญาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ จิตวิทยาและอื่น ๆ เป็นส่วนใหญ่ และใช้พระวาทะของพระเจ้าเป็นเพียงส่วนประกอบเล็กน้อย วันสุดท้ายของการประชุม นักเทศน์ผู้นั้นเชิญให้ผู้ที่ต้องการรับเชื่อพระเยซูคริสต์ ยกมือขึ้น ไม่มีใครยกมือแม้แต่คนเดียว ทั้งนี้เป็นเพราะเขาพึ่งตัวเองทุกอย่าง แทนที่จะเชื่อพึ่งพระเยซูคริสต์ต่อธิษฐานทูลขอกำลังและอำนาจจากเบื้องบน หากฟิลิปใช้ความสามารถของตนเอง ชักจูงนาธานาเอลมาเชื่อพระเยซูคริสต์ เชื่อว่าเขาต้องล้มเหลว

นี่เป็นเรื่องเตือนใจคนที่นึกว่าตนฉลาด มีความรู้ความสามารถ อาจทำทุกอย่างด้วยพลังกำลังของตน ให้อ้อมตัวลงจำเพาะพระเนตร พระเยซูคริสต์ทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้าฯ ข้าพเจ้าไร้ความรู้ความสามารถ โปรดช่วยข้าพเจ้าด้วยเถิด” สำหรับผู้ที่นึกว่าตนไม่มีความสามารถอะไรเลย ทุกครั้งเมื่อมีคนเชิญให้เป็นพยาน หรือขอร้องให้นำเพื่อน ๆ มาโบสถ์ มักปฏิเสธว่า “ทำไม่เป็น พุดไม่ได้” นี่เป็นข้อห่วงใยท่านให้มีความกล้า ทำทุกอย่างเพื่อพระเยซูคริสต์ พระเยซูคริสต์ทรงสามารถใช้ทุกคน หากเขายินยอมให้พระองค์ทรงใช้ ถ้าท่านจะทำงานในบริษัท หรือสมัครงานแห่งใดแห่งหนึ่ง เขาจะพิจารณาถึงเพศ อายุ ความรู้ ประสบการณ์ เป็นต้น หากท่านไม่มีคุณสมบัติเหล่านั้น เขาก็ไม่ยอมรับท่านเป็นผู้ร่วมงาน แต่คุณสมบัติเหล่านี้ มิได้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับพระเยซูคริสต์ คุณสมบัติที่พระองค์ทรงต้องการ คือ ชีวิตใหม่ เชื่อฟัง สัตย์ซื่อ ไม่จำกัด เพศ อายุ เพราะพระองค์ทรงสามารถฝึกฝนทุกคน ที่ยินยอมเป็นภษานะของพระองค์ได้

นาธานาเอลมิได้เป็นผู้วิเศษไปกว่าทุกท่าน แต่เมื่อเขายินยอมติดตามพระเยซูคริสต์ด้วยใจสัตย์ซื่อ พระองค์ทรงตั้งเขาเป็นอัครสาวกคนหนึ่งของพระองค์ อย่าดูถูกตัวเองหรือคนอื่นใด อย่ามองคนในแง่ร้ายเสมอไป ในทันทีที่ท่านพบเห็น คนที่ท่านนึกว่า “ไม่มีหวัง” “ไม่มีประโยชน์” “ไม่เอาถ่าน” อาจจะกลายเป็นกำลังสำคัญยิ่ง ในพระราชกิจของพระเจ้า นำประโยชน์อย่างใหญ่หลวงมาสู่สังคม ความสุภาพ อ่อนโยน ความอดทน ความรักในพระคริสต์ของท่านจะสามารถชนะจิตใจเขาได้

บทเรียนที่ 4 มัทธิว คนเก็บภาษี

- จุดประสงค์** 1. ให้นักศึกษาทราบถึงความหวังโยของพระเยซูคริสต์ ที่มีต่อมัทธิว ทรงช่วยมัทธิวให้หลุดจากการเป็นทาสของวัตถุนิยม
2. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นห่วงและทรงอยากช่วยทุกคน

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน มัทธิว 9:9-13

ทุกคนอยากจะได้ชื่อที่เพราะพริ้ง มีความหมายที่ดี เช่น ชื่อ สมยศ วิโรจน์ อรชร โสภา บุญมาก เป็นต้น นอกจากชื่อที่บิดามารดาตั้งให้แล้ว บางคนยังได้รับชื่ออื่น ๆ ที่คนอื่นตั้งให้เช่น คำ หมู น้อย ดิม อ้อย ที่เราเรียกว่า “ชื่อเล่น” ซึ่งมีความหมายสำคัญต่อแต่ละคนมาก เพราะอาจเป็นการแสดงถึงบุคลิกลักษณะหรืออุปนิสัยใจคอของเขา เช่น เมื่อเราเรียกคนหนึ่งคนใด ว่า “อ้วน” หรือ “ค่อม” เรามักนึกถึงภาพของเขาทันทีว่าเขาเป็นคนอ้วน หรือหากใครเรียกเขาว่า “อ้วน” เราต้องนึกทันทีว่า เขาต้องมีความสามารถพิเศษในทางใดทางหนึ่ง ในทางตรงกันข้าม หากใครคนหนึ่งคนใดถูกเรียกว่า “เต่า” เราคงนึกว่าเขาต้องเป็นคนโง่หรือเฉื่อยชา ถ้าถูกเรียกว่า “พอมด” หรือ “ยิว” เราก็นึกว่าเขาเป็นคนน่าเกลียดน่ากลัว ตระหนักดีเห็นยิวเป็นต้น ในสมัยของพระเยซูคริสต์ มีชื่อ ชื่อหนึ่งที่คนส่วนมากไม่ชอบ ชาวยิวถือว่าคนที่ถูกเรียกชื่อนั้นเป็นพวกที่ไม่บริสุทธิ์ไม่ควรคบค้าสมาคมด้วย ชื่อนั้นคือ “คนเก็บภาษี” แต่เป็นที่น่าอัศจรรย์เหลือเกินท่ามกลางเหล่าอัครสาวก ของพระเยซูคริสต์ มีคนหนึ่งเคยเป็น “คนเก็บภาษี” มาก่อน เราจะศึกษาต่อไปว่า “คนเก็บภาษี” คนนี้ มาเป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร และทำไมพระเยซูจึงรับเขาเป็นอัครสาวก

ก. มัทธิว คนเก็บภาษี

ความจริง อาชีพการเก็บภาษีมิใช่อาชีพที่ไม่ดี แต่การที่คนเก็บภาษีเป็นที่รังเกียจของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวยิว นั้น เพราะพวกเขาทุจริตต่อหน้าที่ของเขา หลอกหลวงและคดโกงผู้ที่มาเสียภาษี เรียกเงินเกินกว่าที่รัฐบาลเรียกหรือเช่น ตามกฎหมายของบ้านเมือง เมื่อเฉลยรายได้แล้ว นายรูดต้องเสียภาษี 50 บาท แต่แทนที่คนเก็บภาษีจะเรียกหรือเก็บเพียง 50 บาทจากนายรูด เขาโกหกนายรูดว่า เขาต้องเสียภาษี 70 บาท แล้วเก็บเงิน 20 บาทที่เกินเข้ากระเป๋าทนเอง การกระทำของคนเก็บภาษีเป็นที่ทราบของคนทั่วไป แต่ไม่มีใครกล้าฟ้องร้อง ได้แต่เก็บความเจ็บแค้นใจไว้โดยเหตุนี้ คนเก็บภาษีจึงไม่เป็นที่รักใคร่ชอบพอของคนอื่น เมื่อเอ่ยชื่อ “คนเก็บภาษี” ทุกคนก็พากันรังเกียจ ถือว่าเป็นคนบาป ไม่ควรคบค้าสมาคมด้วย

เชื่อว่า มัทธิวในฐานะคนเก็บภาษีเป็นคนหนึ่งที่ถูกสังคมรังเกียจ แต่อำนาจเงินสามารถทำให้คนทำอะไรก็ได้ ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว คนอื่นชอบหรือไม่ชอบบางครั้งคนเกิดดิ้นพืงแทงกัน เพราะเงินเพียงไม่กี่บาท ยูดาอิสการियोยอมทรยศขายพระเยซูคริสต์ เพราะเงินเพียงสามสิบบเหรียญ คนปัจจุบันกราบไหว้เงินเป็นพระเจ้า ทูมเทหยาดเหงื่อแรงงานและชีวิต เพื่อเงิน เงิน เงิน เป็นสิ่งสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิต แต่ตราบิดท่านตกเป็นทาสของเงิน ตรานั้น ท่านก็จะตกเป็นทาสของความชั่ว เพราะ “การรักเงินเป็นรากเง่าแห่งความชั่ว” เมื่อท่านมีมาก ท่านยิ่งอยากได้มาก ไม่มีมนุษย์คนใดที่อึดใจด้วยเงินที่มีอยู่ มัทธิวคงเข้าใจเรื่องนี้ดี เขาคิดว่า เขาคงจะอึดใจ พอใจ และสุขใจ หากเขามีเงินเป็นจำนวนมาก แต่ความจริงปรากฏว่า เขาไม่มีความสุขเลย เพราะเงินไม่สามารถทำให้เขาอึดใจได้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เขามีได้เป็นที่รักใคร่ชอบพอของคนทั่วไป แต่เขาไม่อาจจะแก้ปัญหานี้ได้ ได้แต่ภาวนาอยู่ในจิตใจว่า วันหนึ่ง จะพบทาง ที่จะนำความสุขใจ และอึดใจมาสู่เขา เขายอมรับว่า การมีความสุขใจก็ดีกว่าการมีเงินทองเป็นหมื่นแสน หลายเท่านี้

ข. การกลับใจใหม่ของมัทธิว (มัทธิว 9:9)

ไม่มีใครอาจทราบจิตใจ และความต้องการที่แท้จริงของมัทธิวเลย มีแต่พระเยซูคริสต์เท่านั้น พระเยซูคริสต์เสด็จผ่านเมืองที่มัทธิวอาศัยอยู่ ทรงเห็นเขานั่งอยู่ที่ด่านเก็บภาษี จากกิจการทำทางและใบหน้าของมัทธิว พระองค์ทรงทราบว่า มัทธิวต้องมีปัญหายุ่งยากอยู่ในจิตใจจึงเสด็จเข้าไปทักทายมัทธิว มัทธิวอาจเคยได้ยินชื่อเสียงของพระเยซูมาแล้วก็ได้ เขาอาจได้ยินคนกล่าวขวัญถึงคำสอนของพระองค์ การอัศจรรย์ต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงกระทำ ทำให้เขาอยากจะพบและรู้จักกับพระองค์ แต่เนื่องจากหน้าที่การงานของเขา และอำนาจเงินซึ่งยังครอบงำอยู่ เขาจึงไม่อาจปลีกตัวไปแสวงหาพระองค์ได้ เมื่อเขาเห็นบรูษผู้หนึ่งทำทางมีอำนาจ ขณะเดียวกัน ก็มีความละมุนละไมปรากฏอยู่ในใบหน้า เข้ามาทักทายเขา ก็รู้สึกแปลกใจและสนใจบรูษผู้นั้นทันที จากคำสนทนาเพียงสองคำ มัทธิวอาจคิดในใจว่า “นี่คงเป็นพระเยซูที่คนทั้งหลายกล่าวถึงกระมัง” เมื่อเขาได้ยินพระองค์ตรัสว่า “จงตามเราเถิด” มัทธิวลุกขึ้น และติดตามพระองค์ไปทันที โดยไม่ถามเหตุผลอื่นใดต่อไป และเขาก็ได้รู้จักพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริงและต้อนรับพระองค์ เป็นผู้ช่วยให้รอดของเขา

เชื่อว่ามีคนจำนวนไม่น้อย ที่เป็นเหมือนมัทธิว ต้องการจะพบราชาแห่งสันติสุข แต่ไม่ทราบจะไปหาพระองค์ที่ใดแม้ใคร ๆ จะพากันรังเกียจคนเก็บภาษี ไม่อยากคบเป็นเพื่อนกับพวกเขา พระเยซูคริสต์ทรงไม่รังเกียจ ทรงเสด็จไปเรียกมัทธิวโดยพระองค์เอง เราเคยไปหา “มัทธิว” ในสมัยนี้ไหม เรารังเกียจคนที่สังคมคิดว่า “ชั่ว” เลวทรามหรือไม่ เราเคยไปเป็นพยานให้แก่คนที่ถูกสังคมทอดทิ้งหรือไม่ คนเหล่านี้ต้องการพระกิตติคุณ ของพระเยซูคริสต์มากที่สุด

ก. มัทธีว สาวกผู้มีใจร้อนรน (มัทธีว 9:10-13)

เมื่อมัทธีวได้กลับใจใหม่ พบทางแห่งความรอดและสันติสุขแล้วเขารู้สึกปลื้มปิติยินดีเป็นอันมาก จนไม่สามารถจะเก็บความยินดีไว้ในจิตใจเพียงคนเดียวได้ เขาเชื่อว่าเพื่อน ๆ ของเขาที่มีอาชีพเดียวกัน ก็ต้องการสันติสุขที่เขาได้รับเขาอยากจะทำให้เพื่อนทุกคนได้พบพระเยซูคริสต์เหลือเกิน เพื่อจะมีโอกาสได้ฟังพระวจนะของพระองค์ และพบทางแห่งความรอด จึงจัดการเลี้ยงใหญ่ขึ้น เชิญให้พวกเพื่อนที่เป็นคนเก็บภาษี มารับประทานอาหารด้วยกันที่บ้านของเขา โดยมีพระเยซูคริสต์เป็นแขกผู้มีเกียรติ ร่วมอยู่ด้วย

ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น พวกเก็บภาษีเป็นที่รังเกียจของพวกชาวยิว ไม่มีใครต้องการคบค้าสมาคมด้วย หากใครคบค้าสมาคมกับคนพวกนี้ ก็เป็นที่ติฉินนินทา เมื่อพวกฟาริสีชายเดินผ่านบ้านของมัทธีว เห็นพระเยซูและเหล่าสาวกนั่งรับประทานอาหาร อยู่กับพวกเก็บภาษีรู้สึกไม่พอใจมาก จึงพูดแก่สาวกของพระองค์ว่า เหตุไฉนอาจารย์ของท่านจึงรับประทานอาหาร ร่วมกับคนเก็บภาษีและคนบาปเล่า” พระเยซูคริสต์ได้ยืนเช่นนั้นจึงตรัสอธิบายว่า จุดประสงค์ที่พระองค์เสด็จมานี้ ก็เพื่อจะช่วยคนบาป มิใช่มาเพื่อช่วยคนชอบธรรม พระองค์ทรงเปรียบเทียบให้ฟังว่า คนปกติที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ไม่ต้องการหมอ คนเจ็บป่วยเท่านั้นที่ต้องการ พวกคนเก็บภาษีเหล่านี้เป็นคนบาป เหมือนคนเจ็บป่วยต้องการหาหมอรักษา พระองค์คือหมอฝ่ายวิญญาณจิต หน้าที่ของพระองค์ ก็คือรักษาคนที่มีโรคฝ่ายวิญญาณจิต

ความจริงอย่างหนึ่ง ที่ท่านได้เห็นรู้จากเรื่องที่เกิดขึ้นนี้คือ ถ้าท่านต้องการจะช่วยวิญญาณของคนอื่น และทราบว่าไม่มีทางจะเชิญเขามายังโบสถ์ หรือบ้านของท่านได้ ก็จงออกไปพบเขา และเป็นพยานต่อเขา ในสถานที่ที่เขาอยู่ หรือสถานที่ที่เขาทำงาน ถ้าจะรอให้เขามาโบสถ์ แล้วท่านจึงจะเป็นพยาน น่ากลัวเหลือเกินกว่ารออีกสัก 20 ปี ก็ไม่มีใครกลับใจใหม่รับเชื่อพระเยซูคริสต์ ท่านต้องออกไปหาเขา คุณคนจับปลา ต้องออกไปในสถานที่ที่มีปลาอยู่ มิใช่รอให้ปลาว่ายเข้ามาติดแหหรืออวนของท่าน คริสตจักรในประเทศไทยหลายแห่ง มองข้ามความสำคัญข้อนี้เสีย ไม่เคยจัดกองประกาศกิตติคุณ ไม่หนุนใจคริสเตียนให้ออกไปเป็นพยานไม่ส่งคนงานของพระเจ้าออกไปตามที่ต่าง ๆ คริสตจักรจึงไม่เจริญก้าวหน้า มีแต่เฉื่อยชาลงทุกวัน

มัทธีวนอกจากเป็นสาวกที่ร้อนรนของพระเยซูคริสต์แล้ว ต่อมาเขายังได้รับเลือกเป็นอัครสาวก และได้เขียนพระธรรมมัทธีว จากเรื่องราวของท่านที่เราทราบเพียงย่อ ๆ ทำให้เราตระหนักว่า แท้จริงมัทธีวมิได้มีคุณสมบัติพิเศษ ที่ควรแก่การเป็นอัครสาวกแต่อย่างใด แต่พระเยซูทรงเรียกเขา เปลี่ยนแปลงเขา ทรงใช้เขาตามความสามารถที่เขา มีอยู่ พระเยซูคริสต์ก็อยากช่วยท่าน เปลี่ยนแปลงท่านและใช้ท่านเช่นกัน จงจำไว้ว่า แม้พระเยซูคริสต์จะทรงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ พระองค์ก็ไม่ทรงรังเกียจคนบาป แต่ทรงเป็นห่วงคนบาปทุกคน ดังนั้นเราผู้ซึ่งเป็นคนบาปยิ่งต้องรัก และเป็นห่วงคนทั้งหลายนำเขามาพบทางแห่งความรอด

บทเรียนที่ 5 ซีโมน อัครสาวกผู้ร้อนรน

จุดประสงค์ หนุนใจให้นักศึกษาร้อนรนในงานของพระเจ้า

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน มัทธิว 28:16-20, โรม 1:16,17, 1 โครินธ์ 15:58

ท่านอาจเคยได้พบพ่อค้า แม่ค้าหรือผู้แทนจำหน่ายสินค้าบางคน กระตือรือร้นในการจำหน่ายสินค้าจนท่านรู้สึกรำคาญต่อการฟังคำโฆษณา และคำชักชวนของเขา นี่เป็นพ่อค้าที่เราเรียกว่ามีใจ “ร้อนรน” ท่านอาจพบพ่อค้าหรือผู้แทนจำหน่ายสินค้าอีกประเภทหนึ่ง ที่พูดจาด้วยอาการสงบ แต่ทว่าแต่ละคำเต็มไปด้วยน้ำหนักร มีเหตุผลชักจูงใจผู้ฟังนี่ก็เป็นความร้อนรนอีกชนิดหนึ่ง เช่นเดียวกัน ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะที่แตกต่างกัน ฉะนั้นเราจึงอาจกล่าวได้ว่า ความร้อนรนมีหลายชนิด แสดงออกมาในรูปแบบลักษณะที่แตกต่างกัน บ้างร้อนรนด้วยอาการปรีดาทำทางดั่งดั่ง ใช้กำลังเป็นส่วนใหญ่ บ้างร้อนรนอย่างเรียบร้อยแต่ความคิดนั้นร้อนระอุจุดไฟ ที่จะเผาทุกอย่างให้ราบเรียบในชั่วพริบตา อัครสาวกคนหนึ่งของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเราจะศึกษาในวันนี้ ได้รับขนานนามว่า อัครสาวก “ผู้มีใจร้อนรน”

ก. ซีโมน เซโลเต (มัทธิว 10:4, มาระโก 3:18, ลูกา 6:15, กิจการ 1:13)

ในพระธรรมกิตติคุณ มีคนชื่อซีโมนหลายคน เช่น ซีโมน เปโตร ซีโมน พี่น้องของยากอบ และยูดา (มัทธิว 13:55) ซีโมน คนโรครเรื้อน (มัทธิว 26:6) ซีโมน ชาวกุเรเน ผู้แบกกางเขนแทนพระเยซูคริสต์ (มัทธิว 27:32) ซีโมนชาวฟาริสี (ลูกา 7:31-40) ซีโมนบิดาของยูดา อิสคาริโอท (ยอห์น 6:71) เป็นต้น ซีโมนที่เราเรียนในวันนี้ เป็นซีโมนอีกคนหนึ่งที่ได้รับฉายาว่า “เซโลเต” แปลว่า “ร้อนรน” พระคริสตธรรมคัมภีร์ กล่าวถึงเรื่องราวของเขาไว้น้อยมาก เราทราบเพียงแต่ว่าเขาเป็นอัครสาวกคนหนึ่ง ของพระเยซูคริสต์ (มัทธิว 10:4, มาระโก 3:18) เป็นชาวเมืองคานาอัน (มัทธิว 10:4) และได้รับขนานนามว่า เซโลเต (ลูกา 6:15, กิจการ 1:13) แม้พระคริสตธรรมคัมภีร์ จะกล่าวถึงเขาน้อยมาก แต่หาได้หมายความว่า เขามีความสำคัญน้อย หรือมีความร้อนร่นน้อยกว่าอัครสาวกคนอื่น ๆ ไม่ แท้จริงจากฉายาที่เขาได้รับ บอกให้เราทราบว่าเขาคือคนร้อนรนมากคนหนึ่ง

ในสมัยนั้น “เซโลเต” เป็นชื่อใช้สำหรับเรียก พรรคการเมืองที่รักษาตติชนคติที่ว่า “ข้าคลัง” ในความรักษาติประกอบด้วยชาวฮิวกลุ่มหนึ่ง ที่ต้องการนำอิสระเสรีมาสู่ชาวฮิวทุกคน โดยไม่ยอมอ่อนน้อมต่อการกดขี่ข่มเหง ของรัฐบาลโรมัน พยายามทุกวิถีทางที่จะให้ชนชาติฮิวได้รับเอกราช มีอิสระเสรีภาพ ในทางการเมืองและศาสนา ซีโมนเคยเป็นสมาชิกคนหนึ่งของพรรคการเมืองนี้ ก่อนที่จะเป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ ดังนั้นชื่อ “เซโลเต” จึงต่อท้ายชื่อเขาตลอดมา

เป็นสิ่งที่น่าแปลกใจ ที่คน “บ้าคลั่ง” การเมืองอย่างซีโมน หันมาติดตามพระเยซูคริสต์ เราไม่ทราบ ว่าเหตุไรเขาจึงเลือกติดตามพระองค์ อาจเป็นเพราะเขาคิดว่า พระเยซูจะเป็นผู้นำที่ดี หรือเป็นเพราะเขา เห็นฤทธิ์อำนาจของพระเยซูขับไล่ผี รักษาโรค และเทศนาสั่งสอนอย่างผู้มีอำนาจ หรือเป็นเพราะเขาคิดว่า พระเยซู คือ พระคริสต์ที่จะมาครองโลกหรืออาจเป็นเพราะเขาคิดว่า พระเยซูคริสต์จะนำอิสราเอล และชัยชนะทางการเมืองมาสู่ชาวยิว ไม่เป็นสิ่งที่น่าแปลกใจจนเกินไปนัก ที่ซีโมนเลือกพระเยซูคริสต์แต่สิ่งที่น่าแปลกใจกว่านั้นคือ ทำไมพระเยซูจึงทรงเลือก ซีโมนคนที่บ้าคลั่งในการเมือง ผู้ที่มีอุดมคติแตกต่างกับพระองค์ ซีโมนมุ่งหวังจะได้รับชัยชนะทางการเมืองในแผ่นดินโลก โดยกำลังอาวุธ และด้วยการเสียดสีเลียดเนื้อ ส่วนพระเยซูคริสต์ทรงมุ่งหวังจะได้ชัยชนะ ฝ่ายวิญญาณจิตในแผ่นดินสวรรค์ โดยความถ่อมตน และการเสียสละตนเอง เราอาจกล่าวได้ว่าการทรงเลือกของพระเยซูคริสต์ เป็นการเสี่ยงไม่น้อย นอกจากต้องเสี่ยงในตัวของตัวเองแล้ว ยังเสี่ยงต่อคำครหาในทางของคนอื่น ที่รับคน “บ้าคลั่ง” การเมืองเข้ามาร่วมงานกับพระองค์ แต่พระองค์ก็ทรงเสี่ยงไม่น้อยเช่นกัน ที่ทรงเลือกเราทั้งหลายเป็นผู้ร่วมงาน เราไม่ปฏิเสธว่า บ่อยครั้งที่เดี๋ยวที่เราไม่สัจย์ซื่อต่อพระองค์ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ ไม่รวมมือร่วมใจกับพระองค์ ฉะนั้นเราจึงไม่มีอะไรดีกว่าคนอื่น ที่พระองค์ทรงเลือกเรา มิใช่เพราะเราเหมาะสมแต่เป็นเพราะความรัก และพระเมตตาของพระองค์

เหตุผลประการที่สองที่พระเยซูทรงเลือกซีโมน ก็เพราะพระองค์ทรงต้องการคนที่มีความสามารถ ชนิดแตกต่างกันคือร่างกายของเรา ที่มีอวัยวะชนิดต่าง ๆ เช่น มือ ขา ปาก ตา ท้อง จมูก เป็นต้น อวัยวะเหล่านี้ต่างมีหน้าที่พิเศษของตน แต่ทำงานร่วมกัน เพื่อความเจริญเติบโตสมบูรณ์ของร่างกาย พระเยซูทรงต้องการคนชนิดต่าง ๆ รับใช้พระองค์ ท่านจึงไม่ต้องเสียใจ หรือน้อยใจที่ไม่มีพรสวรรค์เหมือนกับคนอื่น ๆ พรสวรรค์ที่ท่านมีอยู่นั้นแหละ สามารถเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงในราชกิจของพระองค์ พรสวรรค์และความสามารถ ที่แตกต่างกันนี้รวมกันเข้า จะสามารถช่วยให้คริสตจักรเจริญเติบโตและก้าวหน้า

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่พระเยซูทรงเลือกซีโมน เพราะซีโมนเป็นคนร้อนรนดังฉายานามของเขา เป็นคน “เลือดร้อน” กระตือรือร้น เอากรเองงานแต่เขากระตือรือร้นในทางฝ่ายโลก พระองค์ทรงต้องการให้เขาใช้ความร้อนรนนั้นในราชกิจของพระองค์ และพระองค์เชื่อว่า หากเขาติดตามพระองค์ ได้รับการเปลี่ยนแปลงจากพระองค์ เขาก็จะเป็นสาวกที่ร้อนรน ดังที่เขาเคยร้อนรนในทางการเมือง

ข. ความจำเป็นของความร้อนรน

ความร้อนรนเป็นสิ่งจำเป็น และสำคัญยิ่งต่อพระราชกิจของพระองค์ ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

1. คนที่มีใจร้อนรนจะไม่หยุดอยู่กับที่ จะพยายามทุกวิถีทาง ที่จะนำความเจริญก้าวหน้ามาสู่งานที่ตนได้รับมอบหมาย คริสตจักรในสมัยแรกที่เริ่ม เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เพราะคริสตชนส่วนมากใน

สมัยนั้น ร้อนรนในการเป็นพยาน ประการพระกิตติคุณ และประกอบพระราชกิจต่าง ๆ ในคริสตจักร นำเสียดายเหลือเกินที่ความร้อนรนชนิดนั้นค่อย ๆ เสื่อมคลายลงกระทั่งปัจจุบันคนที่ร้อนรนเพื่อพระราชกิจของพระเจ้า หาได้ยากเหลือเกิน หากคริสตจักรปัจจุบัน ประกอบด้วยคริสเตียนอย่างซีโมน เซโลเต เชื่อว่าการฟื้นฟูอย่างใหญ่หลวง จะเกิดขึ้นในประเทศไทยอย่างแน่นอน

2. พระเยซูคริสต์ทรงมีพระทัยร้อนรนต่อพระราชกิจของพระองค์ (ยอห์น 2:17) พระองค์ไม่เพียงแต่หนุนใจให้คนอื่นร้อนรนในงานของพระองค์ แต่พระองค์เองเป็นตัวอย่างในความร้อนรน ทรงกรากกราหนึ่ดหนือย สู้ทนความทุกข์ลำบากทุกอย่าง เพื่อกิตติคุณของพระองค์จะเผยแพร่ออกไป

3. ผู้มีใจร้อนรนจะเปิดเหตุทำให้คนอื่นพลอยร้อนรนไปด้วย (2 ทิโมธี 9:2) คริสเตียนที่มีใจร้อนรนเปรียบประดุจถ่านไฟที่ร้อนแรงก้อนหนึ่ง ซึ่งเป็นเชื้อทำให้ถ่านไฟอื่นๆ คุโพล่ง ความร้อนรนเหล่านี้รวมกันเข้าก็เกิดพลังมหาศาลเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่ทราบว่าการฟื้นฟูอย่างใหญ่หลวงของคริสตจักรในประเทศต่าง ๆ เกิดขึ้นเนื่องจากความร้อนรนของคนเพียงบางคนก่อนความร้อนรนนั้นค่อย ๆ ขยายออกไป จนเกิดการฟื้นฟูใหญ่ขึ้น ดังนั้นความร้อนรนที่ท่านมีอยู่ อาจเป็นเหตุ นำการฟื้นฟูมาสู่ยุคและคริสตจักรของท่านก็ได้

ก. ข้อเตือนใจ

ความร้อนรนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นยิ่ง แต่บางครั้งก็อาจเป็นอันตราย หากเราใช้ในทางที่ผิด หรือขาดสติยังคิดเช่นหนุ่มสาวที่ร้อนรุ่มในความรัก ขาดความยังคิด กระทำในสิ่งซึ่งนำความอับอายมาสู่ตน ความร้อนรนที่ปราศจากสติปัญญา ก็ไม่เกิดประโยชน์อันใดเช่นกัน คุณคนที่ไม่รู้จักพายเรือ ด้วยใจร้อนรนอยากจะพาย เขาหนึ่ดหนือยเมื่อล้าพยายามดิกรรเซียง แต่เรือก็วกไปวนมาอยู่่นั่นเอง จงขอบพระคุณสรรเสริญพระเจ้า หากท่านมีใจร้อนรนเพื่อพระราชกิจของพระองค์ แต่ขณะเดียวกัน จงทูลขอสติปัญญาจากพระองค์ เพื่อความร้อนรนนั้นจะไม่เปล่าประโยชน์

แม้พระคริสตธรรมคัมภีร์จะมีได้บันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับงานของซีโมน เซโลเต แต่เราเชื่อว่า ความร้อนรนของเขาไม่ไร้ประโยชน์ จากการติดตามพระเยซูคริสต์ ทำให้เขาเข้าใจถึงความจำเป็น ของการรับใช้พระองค์ เขาจึงทุ่มเทชีวิตจิตใจทุกอย่าง เพื่อพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ ดังที่เขาได้ทุ่มเททุกอย่างเพื่อการเมือง เราไม่ทราบว่าเขาได้กระทำให้สิ่งใดบ้าง แต่นั่นไม่สำคัญนัก พระเยซูคริสต์ทรงทราบงานทุกอย่างของเขา และจะตอบสนองความดีของเขา โดยพระองค์เอง คนอื่นอาจไม่ทราบความร้อนรนของท่าน และท่านอาจไม่ได้รับการตอบแทนเท่าที่ควร แต่จงชื่นใจยินดี เพราะพระเยซูคริสต์ ทรงทอดพระเนตรงานทุกอย่างที่ท่านทำ จะตอบสนองให้มากกว่าที่ท่านได้เสียสละเพื่อพระองค์

บทเรียนที่ 6 ยากอบ อัครสาวกที่ไม่มีใครรู้จัก

จุดประสงค์ ซึ่งให้นักศึกษาเห็นว่า ท่ามกลางอัครสาวกคนหนึ่งของพระเยซูคริสต์ มีคนหนึ่งที่ไม่มีความมองเห็นความสำคัญของเขา นอกจากพระเยซูคริสต์ ให้นักศึกษาทุกคนเข้าใจว่า เขาเป็นคนสำคัญจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน บทเพลงสรรเสริญ 159:1-10

ท่านคงแปลกใจเมื่อทราบว่า ท่าม เช่น ผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความเจริญกลางอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ มีบาง ก้าวหน้าของคริสตจักร และต่อพระราชคนเราเกือบจะไม่ทราบเรื่องราว เกี่ยวกับเขาเลย ดังเช่น ซีโมน เซโลเต ที่เราศึกษาเมื่ออาทิตย์ก่อน พระเยซูคริสต์มีอัครสาวกสองคนที่ชื่อ ยากอบ คนหนึ่งคือ ยากอบ บุตรเซเบคาย พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวถึงเขาไม่น้อย ส่วนอีกคนหนึ่ง คือ ยากอบ บุตรอาระฟาย เกือบจะไม่เป็นที่รู้จักของผู้ใดเลย บางคนอาจคิดว่า ยากอบคนนี้ มีความสำคัญหรือมีความสามารถน้อยกว่า อัครสาวกคนอื่น ๆ พระคริสตธรรมคัมภีร์จึงไม่ได้กล่าวถึงเขามากนัก มนุษย์อาจคิดเช่นนี้ แต่ในสายพระเนตรของพระเจ้าแล้ว ไม่มีใครสำคัญหรือเด่นกว่าผู้ใด และความจริงบุคคลสำคัญของโลกมากมาย ก็มีคนรู้จักน้อยเช่น ผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความเจริญก้าวหน้าของคริสตจักร และต่อพระราชกิจของพระเจ้ามากมายในสมัยก่อน เราไม่ทราบว่าพวกเขาได้กระทำอะไรบ้าง ดังตัวอย่างบุคคลสำคัญบางคน ที่เราจะใช้ประกอบในบทเรียนวันนี้

ก. เด็กชาย ที่ไม่มีใครรู้จัก (ยอห์น 6:9)

ท่านคงเคยได้ยิน เรื่องการเลี้ยงคน 5,000 คน ด้วยปลาสองตัวกับขนมปังห้าก้อน เบื้องหลังการอัศจรรย์นี้ มีคนหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง แต่เราได้มองข้ามเขาไปเสีย คนนี้คือเด็กน้อยที่ไม่มีใครรู้จักเราไม่ทราบถิ่นฐานบ้านเกิดเมืองนอนของเขา เพียงแต่ทราบว่าเด็กชายคนนี้ มีปลาสองตัวและขนมปังห้าก้อนในสายตาของคนทั่วไป เด็กคนนี้ไม่มีความสำคัญอะไรเลย แต่ในสายพระเนตรของพระเยซูคริสต์ เขามีความสำคัญมาก เพราะหากไม่ได้ปลาและขนมปังจากเด็กชายคนนี้การอัศจรรย์ครั้งนั้นอาจไม่บังเกิดก็ได้ สิ่งเล็กน้อยซึ่งเราเห็นว่าไม่สำคัญ เมื่ออยู่ในพระหัตถ์ของพระเยซูคริสต์ก็กลายเป็น “สิ่งใหญ่” และสิ่งอัศจรรย์ บางคนอาจจะคิดว่า เด็กน้อยคนนี้มีความสามารถน้อยและมีสติปัญญาน้อยเกินไปที่จะรับใช้พระเยซูคริสต์ แท้จริงไม่มีอะไรน้อยเกินไปสำหรับพระองค์ ผู้มีความสามารถและสติปัญญาเพียงเล็กน้อย แต่ยินดีรับใช้พระเยซูคริสต์ พระองค์จะทรงใช้คนเช่นนี้ได้ ยิ่งกว่าผู้ที่มีสติปัญญามาก แต่เก็บไว้สำหรับตัวเอง หรือรับใช้พระเจ้าโดยพึ่งความสามารถของตนเอง เด็กน้อยที่ไม่มีใครรู้จัก ได้มอบปลาสองตัวและ

ขนมปังห้าก้อนแก่พระเยซู ซึ่งพระองค์ก็ทรงสามารถนำไปเลี้ยงคนมากมาย กว่าห้าพันคน เช่นเดียวกัน พระองค์ทรงใช้ความสามารถและสติปัญญาอันเล็กน้อยของท่านให้เป็นพระพรแก่ผู้อื่นอีกมากมายได้

ข. เด็กหญิง ที่ไม่มีใครรู้จัก (2 พงศ์กษัตริย์ 5:2,3)

เรื่องนามานหายจาก การเป็นโรคเรื้อน เป็นที่รู้จักกันดีของคริสเตียนทั่วไปเมื่อเราเอ่ยถึงเรื่องนี้ เราก็นึกถึงความเกรียงไกรของนามาน ฤทธิ์อำนาจของศาสตาดพยากรณ์เอลียา การจุ่มตัวในแม่น้ำยะระเดนเจ็ดหน และการหายโรคของนามาน แต่มักลืมคนสำคัญที่สุดของหนึ่งเสีย คือเด็กหญิงผู้ถูกจับเป็นเชลยจากอียิปต์ เราไม่ทราบอีกเช่นเคยว่า เขาเป็นลูกเต้าเหล่าาของใคร เหตุใดจึงถูกจับมาตามลำพัง และเราไม่สนใจที่จะทราบเรื่องเกี่ยวกับเด็กหญิงคนนี้เสียด้วยซ้ำ แต่แท้จริงเด็กหญิงคนนี้มีมีความสำคัญยิ่ง ต่อการหายโรคของนามานมาก เธอเป็นคนบอกข่าวดีนี้ให้นายของตนทราบ แนะนำให้นายไปหาศาสตาดพยากรณ์ ซึ่งอาจรักษาโรคของเขาให้หายได้ ด้วยความสัจซื่อของเธอที่มีต่อนายตลอดมา นามานเชื่อฟังคำพูดของเธอ จึงเดินทางไปยังประเทศอิสราเอล เรื่องนามานหายโรคจึงได้เกิดขึ้น และได้เล่าต่อ ๆ กันมาจนถึงทุกวันนี้ เราจึงปฏิเสธ ไม่ได้ว่าเด็กหญิงที่ไม่มีใครรู้จักคนนี้มีมีความสำคัญยิ่ง

ค. สุภาพสตรีคนสำคัญแห่งเมืองชูเมม (2 พงศ์กษัตริย์ 4:8-10)

สุภาพสตรีต่าง ๆ ที่คนส่วนมากรู้จักในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ได้แก่ นางรูธ นางเอสเธอร์ อารีธา เบธ นางมาเรีย เป็นต้น เพราะคนเหล่านี้มีบทบาทต่าง ๆ ที่สำคัญและน่าสนใจ แต่คงมีน้อยท่านที่รู้จักสุภาพสตรีแห่งเมืองชูเมม นางไม่มีบทบาทอะไรสำคัญ ในสายตาของมนุษย์พระเจ้าท่านั้นที่ทรงทราบและทรงเห็นความสำคัญของนาง นางเป็นเพียงชาวพื้นเมืองธรรมดาคนหนึ่ง แห่งเมืองชูเมมสิ่งที่ทำให้นางกลายเป็นคนสำคัญ และพระคริสตธรรมคัมภีร์ต้องบันทึกเรื่องราวของนาง คือ ความมีใจเมตตากรุณาของนาง ที่มีต่อคนรับใช้ของพระเจ้าทุกครั้งที่นางเห็นอะลีซา ศาสนดาพยากรณ์ของพระเจ้า เดินทางผ่านเมืองที่นางอาศัยอยู่ ก็เชิญให้พักรับประทานอาหารในบ้าน เมื่อหายเหนื่อยแล้วจึงค่อยเดินทางต่อไป นอกจากนั้น นางยังแนะนำให้สามี เตรียมห้องเล็ก ๆ ห้องหนึ่งไว้ให้พร้อมเสมอ เพื่ออะลีซาจะมาพักอาศัยได้ทุกโอกาส ประชาชนในเมืองนั้นไม่ทราบ และไม่สนใจในการกระทำของสุภาพสตรีคนนี้ แต่ความเมตตาของนางเป็นที่จริงใจของอะลีซามาก เพราะโดยทั่วไป เมื่อท่านเดินทางจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง เพื่อรับใช้พระเจ้านั้น ท่านจะต้องเหนื่อยเหนื่อย กับการหาที่พักอาหารและอื่น ๆ อีก แต่เมื่อท่านเดินทางมาถึงเมืองชูเมม ท่านได้รับการต้อนรับอย่างดีที่สุด มีที่พักอาศัยและอาหารทุกอย่างพร้อมเพียงพระเจ้าทรงเห็นความเมตตาอารีของนาง จึงได้ประทานบุตรให้คนหนึ่ง เมื่อบุตรของนางเติบโตขึ้นวันหนึ่ง ป่วยและเสียชีวิต อะลีซาก็ได้ชุบชีวิตบุตรของนางให้ฟื้นขึ้นมา เป็นโอกาสอีกครั้งหนึ่ง ที่นางได้เห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ความเมตตากรุณาของสุภาพสตรีแห่งเมืองชูเมม ซึ่งไม่มีใครรู้จัก จะต้องได้รับ

บำเหน็จจากพระเจ้าอย่างแน่นอน พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ผู้ใดจะเอาน้ำจอกหนึ่งให้พวกท่านกิน เพราะท่านทั้งหลายเป็นฝ่ายพระคริสต์ เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า ผู้นั้นจะขาดบำเหน็จก็หามิได้” (มาระโก 9:41)

ง. งานของกลุ่มคนที่ไม่มีใครรู้จัก

ในยุคแรกเริ่มของคริสตจักร กิตติคุณได้แผ่ไปอย่างรวดเร็ว จากเอเชียออกไปถึงยุโรป ทั้งนี้มิใช่เพราะความร้อนรนของเปาโล เปโตร และเหล่าสาวกที่เรารู้จักเท่านั้น ความสำเร็จครั้งนั้น เกิดจากความร่วมมือของคริสเตียนทั้งหลายในเมืองต่าง ๆ ซึ่งเราไม่รู้จัก คนเหล่านั้นมีวิถีการเป็นอยู่แตกต่างกัน บ้างเป็นพ่อค้า บ้างเป็นชาวสวน ชาวนา บ้างเป็นนายแพทย์ และบ้างเป็นชาวประมง เมื่อพวกเขาได้ยินพระกิตติคุณ และได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว ก็ช่วยกันประกาศพระกิตติคุณช่วยกันสร้างคริสตจักรขึ้น เป็นเหตุให้คริสตจักรในสมัยนั้น เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

เราได้ยกตัวอย่างพอสมควร เกี่ยวกับคนสำคัญที่ไม่มีใครรู้จัก คนสุดท้ายที่เราต้องเอ่ยถึงคือ ยากอบบุตรอาละฟาย เขาเป็นอัครสาวกคนหนึ่งของพระเยซูคริสต์ แต่เราทราบเรื่องราวของเขาน้อยกว่าผู้ที่เรากล่าวมาแล้ว ข้างต้นเสียอีกเราทราบเพียงแต่ว่าเขาเป็นบุตรของสุภาพสตรีคนหนึ่งชื่อมาเรีย (มัทธิว 27:56) บิดาชื่อ อาละฟาย (มัทธิว 10:5) เขามีชื่ออีกชื่อหนึ่งว่า “ยาโกโบน้อย” (มาระโก 15:40) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเขามีอายุน้อย หรือรูปร่างบอบบางกว่ายากอบบุตรเซเบดาาก็ได้ นอกจากข้อความบันทึกดังกล่าวแล้ว เราไม่ทราบเรื่องราวอื่น ๆ เกี่ยวกับเขามากนัก แม้มนุษย์ไม่ทราบผลงานของเขา แต่พระเยซูคริสต์ทรงทราบทุกอย่าง และเชื่อแน่ว่าชื่อและงานของเขาได้ถูกบันทึกไว้ในแผ่นดินสวรรค์แล้ว

ท่านมีความรู้สึกเช่นนี้หรือไม่ ว่าท่านไม่มีความสำคัญต่อคริสตจักร ต่อหมู่คณะ ต่อสังคม ไม่มีใครรู้จักและเอาใจใส่ท่าน ท่านมีความสามารถน้อยที่จะรับใช้พระเจ้า ท่านมีความรู้สึกน้อยใจหรือไม่ เมื่อได้ยินคนอื่นเอ่ยชื่อ หรือยกย่องคนอื่นเสมอ มิได้เอ่ยชื่อหรือยกย่องท่านเลย จงทราบเถิดว่า ผู้ที่สำคัญในสายตาของมนุษย์ อาจไม่สำคัญในสายพระเนตรของพระเจ้าก็ได้ พระองค์ทรงเห็นความสำคัญของท่าน ทรงต้องการใช้ท่าน พระองค์ทรงสามารถใช้ผู้เล็กน้อย ในสายตามนุษย์ให้เป็นประโยชน์ในพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

บทเรียนที่ 7 ยูดา อัครสาวกผู้มั่นคงในความรัก

จุดประสงค์ หนุนให้นักศึกษา รักษาความรักซึ่งมีต่อพระเยซูคริสต์ตลอดไปเป็นนิจ

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน ยอห์น 14:15-24

ความรัก เป็นพลาณภาพที่ใหญ่ยิ่งที่สุดอย่างหนึ่ง ในการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา เพราะความรัก ขยายหนุ่มคนหนึ่ง อาจเดินทางเป็นระยะทางหลายกิโลเมตร ผ่านหุบเขา ป่าดงพงทึบ ตามลำพังเพื่อพบคนรักของเขา เพราะความรัก บิดามารดาขอมเห็ดเหื้อยตรากร้า เพื่อบุตรจะได้ยู่ดีกินดี มีอนาคตที่ก้าวหน้าเพราะความรัก เหล่าสาวกของพระเยซูคริสต์ เป็นจำนวนมาก ขอมเสียดชีวิตเพื่อพระองค์ และเพราะความรักอีกนั่นแหละ ที่พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลก ทรงสละพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อมนุษย์ทั้งหลาย พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนให้เรารักพระเจ้า ด้วยสุดใจสุดจิตและด้วยสิ้นสุดกำลัง เป็นสิ่งง่ายที่จะพูดว่าเรารักพระเยซูคริสต์ แต่การปฏิบัตินั้นกลับกลายเป็นอีกอย่างหนึ่ง ความรักของคนมากมาย ที่มีต่อพระคริสต์มักขึ้นอยู่กับอารมณ์ ความรู้สึก เมื่อวันไหนมีอารมณ์ดี หรือเพิ่งกลับจากการประชุมฟื้นฟู การฟังคำเทศนาที่เร้าใจมาใหม่ ๆ ก็เกิดร้อนรนรักพระคริสต์ แต่เมื่อเวลาผ่านไปไม่กี่วัน ความรักนั้นก็จืดจางเย็นและค่อย ๆ จางหายไป บางคนเปรียบเทียบความรักชนิดนี้เหมือนปรอทที่ขึ้น ๆ ลง ๆ ตามอุณหภูมิ ความรักที่พระเยซูคริสต์ทรงต้องการจากเราเป็นความรักที่มั่นคง สม่่าเสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานกาณ์เช่นใด ความรักที่มีต่อพระองค์ จะไม่จืดจางสูญสลายไป ยูดาอัครสาวกของพระเยซูคริสต์เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องความรัก

ก. บุคคลที่รักพระคริสต์ (ยอห์น 14:15, 21, 23)

เราคงจะเคยได้ยินคำสนทนาของคริสเตียนบางคนว่า “คนนั้นรักพระเจ้า” “คนนี่ร้อนรน” แต่เมื่อข้อนถามว่า ทำไมจึงกล่าวว่าคนนั้นร้อนรนรักพระเจ้า มักจะได้รับคำตอบเช่นนี้เสมอว่า “เพราะเขามาโบสถ์เสมอ” “เพราะเขาอธิษฐานบ่อย ๆ” “เพราะเขาอ่านพระวจนะของพระเจ้าทุกวัน” “เพราะเขาชอบเป็นพยาน” “เพราะเขาถวายทรัพย์ให้โบสถ์มาก” ฯลฯ คำตอบเหล่านี้มีบางส่วนถูกต้อง เพราะความรักของพระเยซูคริสต์อยู่ในจิตใจของเขา เขาจึงมาโบสถ์ อธิษฐาน อ่านพระวจนะของพระเจ้า เป็นพยาน ถวายทรัพย์ ฯลฯ แต่เราบอกไม่ได้ ว่าคนที่กระทำเช่นนี้เป็นคนที่รักพระเจ้าเสมอไป บางคนอาจทำไปเพราะหน้าที่ เพราะมีคนมาขอร้อง เพราะนิสัยเคยชิน สิ่งเหล่านี้ มิใช่เป็นเครื่องวัดความรักที่แท้จริงของแต่ละคนที่มีต่อพระเยซูคริสต์ บางคนปฏิบัติหน้าที่นี้ ทั้ง ๆ ที่มิใช่เป็นคริสเตียนเสียด้วยซ้ำ

พระเยซูคริสต์ ทรงสอนให้เรารู้จักจำแนกคนที่รักพระเจ้า ดังที่พระองค์ตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” “ผู้ที่มีบัญญัติของเรา และปฏิบัติตามบัญญัตินั้นผู้นั้นแหละรักเรา” เมื่อฟังดูเผิน ๆ ท่านจะนึกว่าเป็นสิ่งที่ยาก ที่จะแสดงว่าท่านรักพระเยซูคริสต์ ความจริงก็เป็นสิ่งที่ยาก คือเพียงแต่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระคริสต์เท่านั้น ท่านก็ได้ชื่อว่าเป็นคนรักพระคริสต์ แต่หากท่านจะวิเคราะห์ตนเองให้ละเอียดสักเล็กน้อย ท่านอาจจะไม่กล้าบอกว่า ท่านรักพระคริสต์อย่างแท้จริงก็ได้

ข. วิธีรักพระคริสต์

หัวข้อต่อไปนี้อาจจะเป็นกระจกส่องให้ท่านเห็นถึงความรักของท่านที่มีต่อพระคริสต์ และช่วยให้ท่านรู้จักรักพระองค์มากยิ่งขึ้น

1. “ผู้ที่มีบัญญัติของเรา” (21) บัญญัติในที่นี้ไม่ได้หมายถึง บัญญัติสิบประการ หรือบัญญัติข้อหนึ่งข้อใดโดยเฉพาะ แต่หมายถึงพระคำรัสหรือคำสอนของพระเยซูคริสต์ที่บันทึกอยู่ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ จะเป็นคำสอนโดยตรงของพระองค์ หรือจากสาวกของพระองค์ก็ดี ถือเป็นบัญญัติของพระองค์ทั้งนั้น หากท่านต้องการที่จะรักพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง ท่านต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดเสียก่อน เพราะความรักมาจากพระองค์ หากไม่มีพระองค์อยู่ในท่าน ท่านก็ไม่อาจจะรักพระองค์ได้ เมื่อท่านต้อนรับพระเยซูคริสต์อยู่ในท่านแล้ว ท่านก็มีใจปรารถนาใคร่จะรักพระองค์ แต่ท่านไม่รู้ว่าจะรักพระองค์ได้อย่างไร เพราะท่านไม่เคยเห็นพระเยซูคริสต์มาก่อน และไม่ทราบว่ พระองค์ทรงต้องการความรักชนิดใดจากท่าน พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บอกไว้อย่างชัดเจนที่สุด เกี่ยวกับความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ และความรักของมนุษย์ซึ่งควรมีต่อพระเจ้า ฉะนั้นการอ่านพระคำรัส หรือพระบัญญัติของพระเจ้าจึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เพราะจะช่วยให้ท่านดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นที่พอพระทัยของพระองค์ได้

การฟังเทศน์ในเวลาประชุมนมัสการการประชุมฟื้นฟูหรือการประชุมพิเศษและการร่วมเรียนรวีวารศึกษา ก็เป็นประโยชน์ อย่างยิ่ง ที่ช่วยให้เราจะได้รู้จักพระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้น การอ่านพระคำรัสของพระเจ้า บางครั้ง เราอาจจะไม่เข้าใจลึกซึ้งถึงความหมายที่แท้จริง ส่วนคำเทศนานั้น นักเทศน์ได้ศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนและเตรียมอย่างดีที่สุด เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้ฟัง การเรียนรวีวารศึกษา เป็นการศึกษาพระธรรมของพระเจ้าร่วมกัน เป็นโอกาสที่ท่านจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่น ๆ แก้ปัญหาข้อข้องใจต่าง ๆ ด้วยกันได้

คนที่รักพระเจ้าทุกคน มีใจกระหายใคร่จะอ่าน และฟังพระวจนะของพระเจ้าเสมอ ถ้าใครบอกว่าเขารักพระเจ้าแต่ไม่ยอมมาโบสถ์ ไม่ยอมฟังเทศน์ ความรักนั้นก็เป็นการน่าสงสัย

“ประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ข้อ 15,21,23)

ครั้งหนึ่ง ดร.อันดรูจี้ นักเทศน์ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งได้วาดภาพคนบนกระดานดำประกอบคำเทศนาของท่าน ขณะที่ท่านกำลังวาดอยู่นั้น ผู้ที่เข้าฟังเทศน์ในโบสถ์ต่างพากันหัวเราะชอบใจ เพราะเห็นภาพ

ของคนมีศีรษะโต หูกว้าง แต่ดวงตา จมูกปากมือและเท้าเล็กมาก ส่วนท้องโตเหมือนคุ่มใหญ่ เมื่อวาดเสร็จแล้วท่านอธิบายว่านี่แหละ คือภาพของคริสเตียนปัจจุบันหูกว้าง อยากจะฟังพระคำของพระเจ้าฟังแล้วเอาไปเก็บไว้ในท้อง แต่ไม่เคยขยับสักที เมื่อเก็บมากเข้า ส่วนท้องก็โตขึ้นแต่ส่วนอื่นเล็กลง เปรียบเหมือนคนที่รับประทานอาหาร ไม่ถูกส่วนกับความต้องการของร่างกาย คือหมายถึงคริสเตียน ที่ฟังพระคำของพระเจ้าทุกอาทิตย์ แต่ไม่เคยนำไปปฏิบัติ

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า ผู้ที่มีบัญญัติของเราและประพฤติตามนั้น ผู้นั้นแหละรักเรา ข้อพิสูจนถึงความรักของแต่ละคนที่มีต่อพระเยซูคริสต์ จึงไม่ใช่อยู่ที่การอ่านและฟังพระคำของพระเจ้าอย่างเดียว สิ่งสำคัญที่สุดคือ “การปฏิบัติตาม” พระคำรัสที่ท่านได้อ่านและได้ฟังทุกครั้ง บางคนเป็นคริสเตียนมาเป็นเวลานาน ฟังเทศน์ เรียนรวีวารศึกษาตั้งแต่ยังเล็ก แต่ชีวิตคริสเตียนของเขาไม่เจริญเติบโตเลย สิบปีก่อนเป็นอย่างไร เดียวนี้ก็เป็นอย่างนั้นทั้งนี้เพราะเขา “ฟัง” แต่ไม่ “ปฏิบัติ” ตาม การฟังคำเทศนาเป็นเรื่องหนึ่งแต่การปฏิบัติตามเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ท่านอาจฟัง และอ่านคำเทศนาใด ๆ ได้ง่าย บางครั้งท่านชมเชยและชอบคำเทศนานั้น แต่คำเทศนาและพระคำที่ท่านได้ยินหรืออ่าน จะไม่เป็นประโยชน์อันใดเลยจนกว่าจะได้ปฏิบัติตาม การอ่านพระธรรมเพียงข้อเดียว แต่สามารถนำไปปฏิบัติตามได้ ย่อมดีกว่าการอ่านพระธรรมเป็นร้อย ๆ ข้อ แต่ไม่อาจปฏิบัติตามได้เลย

การปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้าไม่ใช่เป็นสิ่งที่ง่ายเสมอไป คนที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงเท่านั้น จึงจะปฏิบัติตามได้จนถึงที่สุด โดยเหตุนี้พระเยซูคริสต์จึงตรัสว่า “ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะประพฤติตามคำของเรา” (ข้อ 23) การประพฤติตามนี้ เป็นการประพฤติตามทุกอย่าง ทุกคำ ทุกเวลา ทุกสถานที่ ทุกยุค ทุกสมัย จงลองสำรวจดูตัวเองว่า ท่านได้ประพฤติตามพระคำของพระเจ้าได้เพียงใด แล้วท่านก็จะทราบว่า ท่านรักพระเยซูคริสต์มากเพียงใด

ค. ตัวอย่างของยูดาส

พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องยูดาสได้น้อยมาก แต่ยูดาสเป็นตัวอย่างที่ดีเยี่ยมในความรักที่มั่นคง ซึ่งมีต่อพระเยซูคริสต์ พระเยซูคริสต์ทรงมีอัครสาวกสองคนที่ชื่อยูดาส คือยูดาส อิสคาริโอท ที่ขายพระเยซูคริสต์ อีกคนหนึ่งคือ ยูดาส น้องของยาโกโบ ญาติของพระเยซูคริสต์ ยูดาสก็เช่นเดียวกันกับยากอบ ซึ่งเราเรียนในอาทิตย์ก่อน ที่ไม่ค่อยมีใครรู้จัก พระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม มิได้เอ่ยถึงงานของเขาแม้แต่บ่อย พระกิตติคุณขอท่านที่บันทึกคำถามเพียงข้อเดียวของเขา (ดู ยอห์น 14:22) แต่ยูดาสไม่สนใจต่อสิ่งเหล่านี้ไม่ว่าคนอื่นจะรู้จักเขา หรือสนใจเขาหรือไม่ก็ตาม ความรักของเขามีต่อพระเยซูคริสต์ไม่เปลี่ยนแปลง เขาเคยรับใช้พระเยซูคริสต์อย่างไร ในขณะที่พระองค์ยังทรงอยู่ร่วมกับเขา เขาก็ยังรับใช้พระองค์เช่นนั้น เมื่อพระองค์เสด็จกลับสู่สวรรค์แล้ว พระธรรมยูดาสที่เขาเขียนเป็นเครื่องพิสูจนอย่างดี

ที่สุด ท่ามกลางความทุกข์ลำบาก ความเสื่อมทรามในทางศีลธรรมความเชื่อ และความยุ่งเหยิงต่าง ๆ ใน
คริสตจักร ความรักของยูดาสาไม่เปลี่ยนแปลง เขายึดมั่นอยู่เพื่อพระเยซูคริสต์เสมอ

บทเรียนที่ 8 ยูดาส ผู้ทรยศ

จุดประสงค์ ก. เพื่อให้ให้นักศึกษาทราบว่ายูดาส อิสคาริโอท ก็มีใจรักพระเจ้าอย่างเราด้วย

ข. เดือนให้นักศึกษาอย่ายอมแพ้ต่อการทดลอง

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน มัทธิว 26:20-25,27:1-5

เมื่อเอ่ยถึงชื่อ ยูดาส อิสคาริโอท ทุก คริสต์ มิใช่ตำแหน่งธรรมดาซึ่งทุกคนจะคนกึ่งันหัว แข่งสาปในใจกันที่ว่า เป็น เป็นได้ ถ้าเราจะพูดตามความจริงของคนชั่วช้า เลวทราม เป็นคนทรยศ หักหลัง นี่คือนิสัยของมนุษย์ทั่วไป ที่มองเห็นส่วนเสียของคนอื่น มากกว่าส่วนดีความดีที่เขาทำไว้ร้อยครั้ง อาจถูกลืมนี่ไปสิ้น หากเขาทำความชั่วเพียงครั้งเดียว อาจเป็นการอยู่ดีธรรม จนเกินไป หากเขาจะตราหน้า ยูดาส อิสคาริโอท ว่าเป็นคนทรยศ แต่ไม่ศึกษาถึงส่วนดีของเขาบ้าง บางท่านอาจถามว่าคนอย่าง ยูดาส อิสคาริโอท ยังมีส่วนดีควรแก่การชมเชยอีกหรือ ให้เรามาเรียนบทเรียนอันสำคัญนี้ จากชีวิตของเขาด้วยกัน

ก. การทรงเลือกของพระเยซูคริสต์ (มัทธิว 6:12-16)

ตำแหน่งการเป็นอัครสาวกของพระคริสต์ มิใช่ตำแหน่งธรรมดาซึ่งทุกคนจะเป็นได้ ถ้าเราจะพูดตามความคิดของมนุษย์ เราอาจกล่าวว่าเป็นตำแหน่งที่สูงสุดในงานของพระเจ้า เพราะพระเยซูคริสต์มีพระทัยจะตั้งอัครสาวกเหล่านี้ ให้เป็นรากฐานของคริสตจักร ในการก่อสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ รากฐานเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ช่วงก่อสร้างต้องวางรากฐานที่แข็งแรงมั่นคง สิ่งก่อสร้างนั้นจึงจะแข็งแรงได้ หากช่วงก่อสร้างวางรากฐานที่ไม่แข็งแรง สิ่งก่อสร้างนั้นก็ไม้อาจยืนยงคงอยู่ได้นาน การตั้งอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ก็เช่นกัน พระองค์ทรงเลือกด้วยความระมัดระวัง ก็นก่อนที่พระเยซูคริสต์จะทรงเลือกอัครสาวก 12 คนนั้นพระองค์เสด็จขึ้นไปยังภูเขา ตามลำพังพระองค์เดียว และอธิษฐานทูลต่อพระเจ้าตลอดคืนยังรุ่ง เชื่อว่าพระองค์ทูลขอให้พระบิดาประทานสติปัญญาแก่พระองค์ เพื่อพระองค์จะสามารถเลือกคนที่เหมาะสมที่สุด สำหรับทำการใหญ่ร่วมกับพระองค์ในเช้าวันรุ่งขึ้น พระองค์ทรงเรียกหมู่ศิษย์ของพระองค์มา แล้วทรงเลือกสิบสองคนออกจากคนเหล่านั้น ให้เป็นอัครสาวกของพระองค์ ในการเลือกนี้พระองค์จะต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติต่าง ๆ ของพวกเขาอย่างแน่นอน คนที่ได้รับเลือกเป็นผู้ที่ติดตามพระองค์ ด้วยความสัตย์ซื่อตลอดมา เป็นผู้ที่มีใจร้อนรนต่อพระราชกิจของพระองค์ เป็นผู้ที่ยอมเสียสละทุกอย่างเพื่อแผ่นดินของพระเจ้าเป็นต้น ท่ามกลางสาวก 12 คนที่พระองค์ทรงเลือกนั้น มี ยูดาส อิสคาริโอท ซึ่งต่อมาได้ทรยศต่อพระเยซูคริสต์ และเป็นที่สาปแช่งของคริสเตียนทั้งหลายในปัจจุบัน รวมอยู่ด้วย

มีปัญหาข้อหนึ่งที่ชวนให้ขบคิดในที่นี้คือ ทำไมพระเยซูคริสต์จึงทรงเลือก ยูดาส อิสคาริโอท พระองค์ทรงเลือกคนผิดหรือเป็นไปไม่ได้ เราจะได้เหตุผลดังนี้

1. ยูดาส อิสคาริโอท เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์เดียวกับอัครสาวกคนอื่น ๆ ที่ได้รับเลือก เหมาะสมที่จะเป็นอัครสาวกคนหนึ่งของพระเยซูคริสต์ ถ้าเขามีได้มีใจแสวงหาแผ่นดินพระเจ้า มีใฝ่ร้อนรนในพระราชกิจของพระองค์ มิได้รักและศรัทธาในพระเยซูคริสต์ เขาคงจะไม่ติดตามพระเยซูคริสต์ ตลอดมาอย่างแน่นอนเมื่อได้รับเลือกเป็นอัครสาวกแล้ว เขาไปในที่ทุกหนทุกแห่ง ซึ่งอัครสาวกคนอื่น ๆ ไป ทำงานชนิดเดียวกับคนอื่นทำ ต่อมาจึงได้รับเลือกเป็นทรยศ รับผิดชอบในการเงิน ทั้งนี้ เราจะเข้าใจเป็นอื่นไม่ได้ เพราะยูดาสเป็นที่ไว้วางใจ ของหมู่คณะ มีความสามารถในการควบคุมดูแลเงิน เหล่าสาวกจึงมอบหน้าที่นี้ให้ จึงเป็นไปได้ว่า ยูดาสเป็นคนดีในตอนต้น ๆ มิใช่คนชั่วดังที่เรานึก

2. พระเยซูคริสต์ทรงให้โอกาสแก่ทุกคนที่จะรับใช้พระองค์ และให้อิสระเสรีเต็มที่ ในการเลือกปรนนิบัติผู้หนึ่งผู้ใด พระองค์ทรงทราบถึงบั้นปลายของยูดาส แต่ด้วยความรักของพระองค์ ที่มีต่อมนุษย์ทุกคน ที่มีใจแสวงหาพระองค์ พระองค์ทรงให้โอกาสแก่เขา หวังพระทัยว่า ยูดาสจะติดตามพระองค์ได้ตลอด ความจริงยูดาสก็พยายามรับใช้พระองค์อย่างดีที่สุด

3. ยูดาสไม่มีข้อตำหนิอะไร ในอุปนิสัยเดิมของเขา เขาสมควรอย่างยิ่งที่จะเป็นอัครสาวกคนหนึ่ง ของพระเยซูคริสต์ แต่ที่ได้กลายเป็นคนทรยศไปนั้น เพราะพ่ายแพ้ต่อการทดลองของมาร เราจะอธิบายให้ละเอียดในหัวข้อที่สอง

ข. เงินหรือพระเจ้า (มัทธิว 22:3-6)

พระเยซูคริสต์ทรงแสวงหากันที่มีใจเสียสละ และรักพระองค์เพื่อรับใช้พระองค์ แต่พระองค์มีคู่แข่งที่สำคัญผู้หนึ่งคือมาร มารก็พยายามเกณฑ์คนเพื่อรับใช้มันเช่นกัน และมารก็เลือกคนที่ดีที่สุด มีความสามารถที่สุด เท่าที่มันจะเลือกได้คนหนึ่งซึ่งอยู่เสมอ คือ ยูดาส อิสคาริโอท แม้ยูดาสจะติดตามพระเยซูคริสต์ไปแล้ว แต่มารก็ไม่ทอดทิ้ง มันทราบจุดอ่อนที่สุดจุดหนึ่งของมนุษย์คือ “ความโลภ” หรือ “การเห็นแก่เงิน” เมื่อยูดาสเป็นที่ไว้วางใจของหมู่คณะ ให้รับผิดชอบในเรื่องเงิน มารก็เห็นช่องทางที่จะเอาชนะจิตใจของยูดาสได้ โดยใช้เงินเหล่านั้นล่อลวงจิตใจของเขา ความรักของยูดาสก็ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลง จากความรักพระเยซูคริสต์มารักเงิน เงินช่างมีอำนาจอะไรเช่นนี้ คนมากมายยอมเสี่ยงชีวิต เพราะเห็นแก่เงิน คนดิกลบกลายเป็นชั่วเพราะเห็นแก่เงิน มนุษย์ฆ่ากันเองอย่างผิดปลา เพราะเห็นแก่เงิน ไม่มีใครยอมรับใช้พระองค์ก็เพราะอำนาจของเงิน เมื่อเงินมีอำนาจเหนือจิตใจของเขา เขาก็เห็นผิดเป็นชอบ คงตาแห่งความชอบธรรมก็ดับไป ช่างเป็นเรื่องที่น่าเศร้าและอนาถใจอะไรเช่นนั้น

เงินมิใช่สิ่งที่ชั่ว แต่การรักเงินเป็นรากฐานแห่งความชั่ว พระเยซูคริสต์มิได้ทรงห้ามผู้ใดว่าอย่ารับเงินเดือนสูง หรือมีรายได้ดี หรือเป็นเศรษฐีเงินล้าน ความจริงพระราชกิจของพระองค์ต้องการใช้เงินมาก

และพระองค์ก็ทรงหนุนใจให้เราขยันขันแข็ง ในการทำงานหาเลี้ยงชีพแต่ตราบใด ที่เรายอมให้เงินมีอำนาจเหนือชีวิตจิตใจของเรา และเรายอมตกเป็นทาสของเงิน ตราบนั้นความชั่วก็จะเริ่มต้น เขาจะเริ่มทำในสิ่งที่เขาไม่นึก ค่อย ๆ ห่างจากความดีไปสู่ความชั่ว จนแม้กระทั่งคนดีอย่างทูตสวรรค์ก็กลับกลายเป็นคนชั่วเยี่ยงผีร้ายได้

ก. คนทรยศ และบั้นปลายของเขา (มัทธิว 26:22-25;27:1-5)

เมื่อเงินเข้าไปมีอำนาจในจิตใจของยูดาส ชีวิตของยูดาสก็เปลี่ยนแปลง สิ่งที่เขาคิดอยู่ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ก็มีแต่เงิน เงิน เท่านั้น แทนที่จะเป็นพระราชกิจของพระเจ้า เขาเริ่มขโมยขี้กอกเงินของพระเจ้า เริ่มเห็นแก่ตัว เริ่มกระทำความผิดบาปต่าง ๆ จนกระทั่งความชั่วนั้นเพิ่มพูนถึงขีดสุด เขาก็กระทำชั่วได้ แม้กระทั่งต่อพระเยซูคริสต์ พระอาจารย์ที่ตนติดตามมาเป็นเวลาสามปีเต็ม ๆ แทนที่จะเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ ซึ่งทรงรัก ทรงเป็นห่วงทรงอบรมสั่งสอนฝึกฝนเขา ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า ถ่อมพระองค์ลงมาเพื่อช่วยคนบาปอย่างเขา เขากลับไปเชื่อฟังพวกปุโรหิตใหญ่ และผู้เฒ่าซึ่งเป็นเครื่องมือของมาร เป็นศัตรูร้ายของพระเยซูคริสต์ อำนาจเงินทำให้เขาไม่รู้สึกละอายต่อความชั่วนั้นเลย เขายังคงปลอมแปลงตนเป็น “แกะขาว” อยู่ร่วมกับพระเยซูคริสต์และเหล่าสาวก แต่หาเมื่อผู้ใดอาจพบตาพระองค์ไม่ ในอาหารมื้อสุดท้าย พระเยซูคริสต์ตรัสว่า มีคนหนึ่งในพวกอัครสาวกจะทรยศต่อพระองค์ แทนที่ยูดาสจะตกใจหรือสำนึกตัว เขากลับทูลถามพระองค์ เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ว่า “พระองค์เจ้าข้า คือข้าพเจ้าหรือ”

ยูดาสทรยศพระเยซู ด้วยวิธีเลือดเย็นที่สุด โดยการจูบพระองค์ดังภายิตได้กล่าวไว้ว่า “คำคู่คำของคนชอบธรรม ก็ดีกว่าจูบของคนชั่ว”

หลังจากยูดาส ได้ขายพระเยซูคริสต์และเห็นพระองค์ทรงถูกลงโทษ จิตสำนึกผิดและชอบของเขา ก็กลับคืนมา เขาริบนำเงินที่ได้มาคืนแก่พวกปุโรหิต แต่ทว่าสายเกินไปเสียแล้ว ความผิดพลาดครั้งนี้ใหญ่หลวงนัก ด้วยความเสียใจในการกระทำของตน ยูดาสก็ทำลายชีวิตของตนเอง นี่แหละบั้นปลายของการรับใช้มาร มารมักชี้ให้เห็นของวิเศษต่าง ๆ ในเบื้องตัน แต่ไม่เคยบอกให้ท่านทราบถึงเบื้องปลายของการรับใช้มัน

ท่านอาจเป็นคนหนึ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงต้องการใช้ ขณะเดียวกัน มารก็คอยจ้องจะชักชวนท่าน ให้ร่วมมือกับมันมารอาจจะใช้เงิน ชื่อเสียง ตำแหน่ง สิ่งที่ท่านรัก หรืออย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้ท่านทรยศต่อพระเยซูคริสต์ เรื่องของยูดาสน่าจะเป็นสิ่งเตือนใจท่านได้ดี จงถามพระเยซูคริสต์ทุกวัน ดังที่เหล่าสาวกของพระองค์ ถามพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้าฯ คือข้าพเจ้าหรือ”

บทเรียนที่ 9 เปโตร อัครสาวกคนเด่น

จุดประสงค์ เพื่อหนุนน้ำใจให้นักศึกษาทราบว่า พระเจ้าทรงสามารถเปลี่ยนแปลงเขาจากสภาพที่เขาเป็นอยู่ ให้เป็นภานะที่พระองค์ทรงต้องการใช้

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน ลูกา 5:1-11

อาทิตย์ก่อน เราได้เรียนถึงการเลือกอัครสาวกของพระเยซูคริสต์บ้างแล้วว่า พระองค์ทรงเลือกด้วยความระมัดระวัง ผู้ที่ได้รับเลือกนั้น มีคุณสมบัติเหมาะสม ที่จะเป็อัครสาวกของพระองค์ บางท่านอาจจะเข้าใจผิดก็ได้ว่า พระเยซูคริสต์ทรงเลือกเฉพาะ ผู้ที่มีความสามารถ หรือผู้ที่มีความดีเป็นพิเศษแล้วเท่านั้น แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่พระองค์มิได้ทรงเลือกคนดีวิเศษ มีวิชาความรู้สูงเสมอไป แต่ทรงเลือกคนซึ่งพระองค์จะฝึกฝนได้ อัครสาวกที่นับว่าเด่นมากที่สุดคนหนึ่งของพระเยซูคริสต์ คือเปโตร เขาไม่มีความดีพิเศษไปกว่าคนอื่น ๆ เลย ทั้งยังมีข้อบกพร่องหลายอย่างซึ่งยังแสดงออกมา แม้เมื่อได้เป็นอัครสาวกแล้ว แต่จากการฝึกฝนของพระเยซูคริสต์และความยินยอมที่จะเรียนรู้ของเขา เปโตรก็กลายเป็นอัครสาวกที่น่าชมเชยที่สุดคนหนึ่งของพระองค์

ก. การทรงเรียกเปโตร (ลูกา 5:1-11)

เปโตร เป็นเพียงชาวประมงคนหนึ่งไม่มีวิชาความรู้อะไรมากมายนัก วันหนึ่งพระเยซูคริสต์ทรงเทศนาสั่งสอน ที่ชายทะเลใกล้กับเรือซึ่งเขาจอดอยู่ มีคนเป็นจำนวนมากเบียดเสียดกันเพื่อฟังพระคำของพระองค์ จนพระองค์ไม่อาจยืนอยู่ที่นั่นต่อไปได้ เมื่อทรงเห็นเรือที่ซีโมนจอดอยู่ จึงขอยืมจากเขา และขอร้องให้เขาถอยเรือออกจากฝั่งสักเล็กน้อย แล้วทรงสั่งสอนประชาชนจากเรือนั้น เมื่อตรัสสอนเสร็จแล้ว พระองค์ตรัสชวนซีโมนออกไปจับปลาที่น้ำลึก เปโตรทูลพระองค์ว่า พวกเขาทอดอวนคืนยังรุ่ง ไม่ได้ปลาแม้สักตัวเดียว อย่างไรก็ตาม ซีโมนมิได้จับคำพูดเพียงเท่านั้น ประโยคต่อไป เป็นประโยคที่มีค่ามากที่สุด และเป็นประโยชน์ที่ทำให้ซีโมนได้ก้าวไปสู่ความดีเด่น ของการเป็นอัครสาวก เขาพูดต่อไปว่า “แต่ข้าพเจ้าจะหย่อนอวนลงตามคำของพระองค์” แม้ซีโมนจะผิดหวังมาตลอดคืน มองไม่เห็นทางที่จะจับปลาได้อีกต่อไป และไม่เข้าใจว่า ทำไมพระเยซู จึงแนะนำให้เขาถอยเรือออกไปที่น้ำลึก หย่อนอวนจับปลาขณะนี้ ซึ่งมีใช้เวลาที่จะจับปลาเลย ซีโมนไม่ยอมให้ความสงสัยเหล่านี้ เข้ามาเป็นอุปสรรคต่อการเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ ไม่ว่าเขาจะเข้าใจหรือไม่ก็ตาม เขาทำตามที่พระองค์ตรัสสั่งทุกประการ และได้ปลาเป็นจำนวนมากจนอวนของเขาแทบจะขาด จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้เขาทราบได้ทันทีว่าพระเยซูไม่ใช่คนธรรมดา แต่เป็นผู้มีอำนาจจากเบื้องบน เขากราบลงที่พระขานูของพระเยซูคริสต์ ทูลพระองค์ว่า เขาเป็น

คนบาป ไม่เหมาะสมที่จะอยู่ร่วมกับพระองค์ พระองค์ทรงพอพระทัยต่อความเชื่อและความถ่อมตนของเปโตรเป็นอย่างยิ่ง จึงตรัสว่า “อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไป ท่านจะเป็นผู้จับคน”

เมื่อเปโตรนำเรือถึงฝั่งแล้ว เขาก็สละทิ้งทุกอย่าง ติดตามพระเยซูไปทันทีแล้วรับการฝึกฝนอบรมตั้งแต่นั้นมา จนกระทั่งได้รับแต่งตั้ง ให้เป็นอัครสาวกคนหนึ่งของพระเยซูคริสต์ และได้รับนามใหม่จากพระองค์ว่า “เปโตร” ซึ่งแปลว่า “หิน” หมายความว่า ซีโมนจะได้รับการเปลี่ยนแปลงจากผู้ที่อ่อนไหวได้ง่าย ตามอารมณ์และสิ่งแวดล้อม ให้เป็นผู้ที่มีจิตใจมั่นคงแข็งแรงแกร่งดุจหิน

ข. จุดอ่อนของเปโตร

เปโตรมีจุดอ่อนแตกต่าง ๆ มากมายเช่นเดียวกับท่าน จุดอ่อนแ่ที่สุดจุดหนึ่งของเขาคือ เป็นคน “เลื้อยครี้น” ตกเป็นทาสของอารมณ์ได้ง่าย มักทำหรือพูดก่อนคิด ดังตัวอย่างที่จะยกให้เห็นต่อไปนี้

1. การเดินบนน้ำ (มัทธิว 14:22-23) ครั้งหนึ่ง พระเยซูตรัสสั่งให้เหล่าสาวกลงเรือข้ามฟาออกไปในที่แห่งหนึ่ง ส่วนพระองค์ทรงปลีกตัวไปอธิษฐาน ในที่สงัดบนภูเขา เมื่อพลบค่ำ เรือที่เหล่าสาวกโดยสารถูกคลื่นใหญ่ซัดโคลงเคลง ไปมากกลางทะเล จนกระทั่งยามสาม ทันใดนั้น พวกเขาเห็นบุรุษผู้หนึ่งเดินมาบนผิวน้ำ ทำให้หวาดกลัวยิ่งนัก ด้วยคิดว่าเป็นผี พระเยซูตรัสแก่เขาว่า “จงขึ้นใจเถิด คือเราเอง อย่ากลัวเลย” เมื่อเปโตรได้ยินเช่นนั้น ด้วยอารมณ์อันตื่นเต้นยินดี เขาทูลขอพระเยซูคริสต์ ให้เขาเดินบนน้ำไปหาพระองค์ เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว โดยไม่รอช้า เขาก้าวลงจากเรือ เดินไปได้สักเล็กน้อย เห็นพายุและคลื่นจัด นึกขึ้นได้ทันทีว่า ตนยืนอยู่บนน้ำก็ตกใจกลัว และในทันทีนั้นเขาเริ่มจมลงไปในน้ำ แต่เขาเรียกร้องขอความช่วยเหลือจาก พระเยซูคริสต์อย่างรวดเร็วเช่นกัน และพระองค์ก็ทรงช่วยเขาไว้

จากเหตุการณ์นี้ ทำให้เราเห็นความเป็นคน “ใจเร็ว” ของเปโตรสามอย่างคือ หนึ่ง ตัดสินใจเร็วแล้วลงมือทำทันทีไม่ว่าความคิดนั้นจะผิดหรือถูก จะเป็นไปได้หรือไม่ก็ตาม สอง พ่ายแพ้อย่างรวดเร็ว เมื่อเขาสำนึกได้ว่า กำลังทำในสิ่งที่เกินความสามารถของเขา ความตกใจทำให้พ่ายแพ้และเริ่มจมลงไป ประการสุดท้าย ทูลขอความช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว ทันทีที่ทราบว่าจะจมลงไปเขาทูลขอความช่วยเหลือจากพระเยซูคริสต์

บางท่านอาจมีประสบการณ์เช่นเดียวกับเปโตร เป็นคนที่ทำก่อนคิด ประสบความล้มเหลวและความผิดหวังเสมอ แต่อย่าลืมว่า พระเยซูคริสต์พร้อมเสมอที่จะช่วยท่านเมื่อท่านพลาดพลั้ง จงทูลขอพระองค์ให้ช่วยท่าน ดุจเปโตรที่ร้องขอทันทีว่า “พระองค์เจ้าข้าฯ ขอทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด”

2. เป็นคนไม่ระมัดระวังในคำพูด เมื่อใกล้วันที่พระเยซูจะถูกทรยศ พระองค์ตรัสแก่เหล่าสาวก ว่า จะเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม จะต้องทนทุกข์หลายอย่าง พวกผู้เฒ่าและพวกปุโรหิต และพวกอาลักษณ์จะจับพระองค์ และจะปลงพระชนม์พระองค์เสีย เปโตรจึงทูลห้ามพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ให้เหตุการณ์นั้นอยู่ห่างจากพระองค์เถิด อย่าให้เป็นอย่างนั้นแก่พระองค์เลย” (มัทธิว 16:22) ความไม่รอบคอบในคำพูด

ของเขา ทำให้เขาพูดในสิ่งที่ขัดต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า และเขาได้รับการติเตียนอย่างรุนแรงที่สุด จากพระเยซูคริสต์ว่า “ซาตาน” จงถอยไปข้างหลังเถิด”

3. ความอวดตัว ก่อนพระเยซูคริสต์จะทรงถูกตรึง พระองค์ตรัสแก่เหล่าสาวกว่า พวกเขาจะละทิ้งพระองค์ แต่เปโตรกล่าวอย่างคน “ปากไว” อีกทันทีว่า “ถึงแม้ข้าพเจ้าจะต้องตายกับพระองค์ ข้าพเจ้าจะไม่ปฏิเสธพระองค์เลย” (มาระโก 14:31) “แม้คนทั้งปวงจะสะดุดกระดากใจ ข้าพเจ้าจะไม่สะดุดกระดากใจเลย” คำพูดของเปโตรก็กลายเป็นเพียงคำโอ้อวด เมื่อผลปรากฏว่า เปโตรได้ปฏิเสธพระเยซูถึงสามครั้ง

ค. เปโตรทำการใหญ่

ภาษิตบทหนึ่งว่า “ไม่ล้มข้ามได้แต่คนล้มอย่าข้าม” ถ้าจะพิจารณาเปโตรตามสติปัญญาของมนุษย์แล้ว เขาไม่น่าจะทำการใหญ่ที่พระเยซูทรงมอบหมายได้เลยเขาไม่เพียงแต่ไม่ได้รับการศึกษาสูงยังมีข้อบกพร่องอีกหลายอย่าง และประสบล้มเหลวเสมอ การทรงนำของพระเยซูคริสต์ก็อัศจรรย์เช่นนี้แหละ พระองค์ทรงสามารถเปลี่ยนแปลงคนที่ไม่เหมาะสม ไม่มีความสามารถพิเศษอะไรให้เป็นภาชนะที่ดีเด่นของพระองค์ แต่มีข้อแม้อยู่เพียงข้อเดียว คือคนนั้น ต้องยอมให้พระองค์แก้ไขตัดแปลงสำนึกผิดเมื่อพลาดพลั้ง ทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ แล้วก้าวต่อไปอย่างไม่ท้อถอย

ชีวิตในบั้นปลายของเปโตรนั้น หลังจากเขาได้ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ และละทิ้งพระองค์ไปชั่วขณะหนึ่งแล้ว พระเยซูคริสต์ก็ทรงเรียกเขากลับมารับใช้พระองค์ตามเดิม ในวันฟื้นเตกอส เปโตรและสาวกคนอื่น ๆ ได้รับการเจิมโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตั้งแต่นั้นมาเขาออกไปประกาศกิตติคุณแห่งความรอดของพระเยซูคริสต์ ด้วยความกล้าหาญครั้งหนึ่งจากคำเทศนาของเขา ทำให้คนถึงสามพันคน กลับใจใหม่รับเชื่อพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด อีกครั้งหนึ่งมีคนกลับใจใหม่ห้าพันคน เขากระทำการอัศจรรย์โดยฤทธิ์อำนาจ แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เช่นเดียวกับพระเยซูคริสต์ได้ทรงกระทำ เขารักษาคณปว้ยให้หาย คนตาบอดให้เห็น คนง่อยให้ลุกขึ้นเดินได้พระกิตติคุณได้รับการเผยแพร่ไม่เพียงแก่ชาวยิว แต่แก่คนต่างประเทศด้วย ทำให้คนมากมาย มีโอกาสได้ยื่นข่าวประเสริฐและพบทางแห่งความรอด เมื่อก่อนเปโตรเป็นคน “จี๋ขลาด” ใจโลเล แต่บัดนี้เขาเป็นคนกล้าหาญ มั่นคงแข็งแรงดุจ “หิน” ไม่ว่าจะพบอุปสรรคอันตรายหรือการข่มเหงรังแกอย่างไร เขายังคงประกาศกิตติคุณด้วยความสัตย์ซื่อ จนกระทั่งถูกประหารชีวิตโดยการตรึงบนกางเขน เช่นเดียวกับพระเยซู

ท่านอาจเป็นคนหนึ่ง ที่มีนิสัยคล้ายเปโตร และสงสัยว่าจะรับใช้พระเยซูได้อย่างไร แท้จริงแล้ว ไม่มีผู้ใดที่เหมาะสมที่จะรับใช้พระเยซูคริสต์ แม้แต่คนเดียว ต่างก็มีข้อบกพร่องและจุดอ่อนแอด้วยกันทั้งนั้น แต่พระเยซูคริสต์ ทรงสามารถใช้ท่านและทุกคนได้ จะทรงเปลี่ยนแปลงท่าน ให้ท่านเป็นภาชนะที่เหมาะสม สำหรับการใหญ่ของพระองค์

บทเรียนที่ 10 ยากอบ อัครสาวกผู้มีใจทะเยอทะยาน

จุดประสงค์ สอนให้นักศึกษาทราบว่า ความทะเยอทะยานเพื่อความสำเร็จนั้นเป็นสิ่งที่ดีแต่ความสำเร็จนั้น ต้อง ไม่เกิดจากหยาดเหงื่อแรงงานของคนอื่น

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน **มัทธิว 4:21-22, มาระโก 10:35-40, กิจการ 12:1,2**

ทุกคนมีใจทะเยอทะยาน มุ่งหวังความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บ้างมีใจทะเยอทะยานอยากเป็นนักวิทยาศาสตร์ บ้างอยากเป็นนักกวี นักวาดเขียน บ้างอยากเป็นนายแพทย์ ฯลฯ ใจทะเยอทะยานเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นแรงผลักดันแรงหนึ่งกระตุ้นให้มนุษย์ก้าวสู่ความสำเร็จ เพราะใจทะเยอทะยานอยากจะเป็นในอาภาคนุษย์จึงพยายามคิดค้น หาวิธีสร้างเครื่องบินและปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น จึงมีเครื่องบินดังที่เราเห็นอยู่เดี๋ยวนี้ เพราะใจทะเยอทะยาน อยากเป็นนายกรัฐมนตรี นาย ก.จึงตั้งหน้าตั้งตาเล่าเรียน อดส่ำห่าฟันฝ่าอุปสรรคนานาประการ ยอมสู้อทนความยากลำบากทุกอย่าง จนพบความสำเร็จ อย่างไรก็ตาม ความทะเยอทะยานของเราบางครั้งอาจเป็นไปในทางที่ผิด ดังได้เกิดขึ้นแก่อัครสาวกคนหนึ่ง ของพระเยซูคริสต์ ชื่อยากอบ ซึ่งเราจะศึกษาในวันนี้

ก. เบื้องหลังการทรงเรียก (มัทธิว 4:21, 22)

ยาโกโบที่เราศึกษาวันนี้เป็นบุตรของเซเบดาัย มารดาของเขาเป็นน้องสาวของนางมาเรีย ผู้เป็นมารดาของพระเยซูคริสต์ ฉะนั้นยาโกโบกับพระเยซูคริสต์ จึงเป็นญาติพี่น้องกัน เขายังมีพี่น้องอีกคนหนึ่งชื่อยอห์น ซึ่งเป็นอัครสาวกคนโปรดของพระเยซูคริสต์ ยาโกโบคงจะสืบนิสัยทะเยอทะยานจากมารดา จึงได้กลายเป็นอัครสาวกผู้มีใจทะเยอทะยาน ครั้งหนึ่ง มารดาของยาโกโบทูลพระเยซูว่า ขอให้บุตรทั้งสองของนาง ได้นั่งข้างขวาและข้างซ้ายของพระองค์ในแผ่นดินของพระองค์ คือ นางมีใจทะเยอทะยานต้องการให้บุตรของนางทั้งสองคน มีตำแหน่งใหญ่ที่สุดรองลงมาจากพระเยซู โดยไม่คำนึงว่าเป็นการบังควรหรือไม่ จากคำขอร้องของนาง ทำให้เราทราบนิสัยของนาง ว่านางคงเป็นผู้บงการทุกอย่างในครอบครัว ซึ่งเป็นนิสัยไม่ดีนัก ผู้เป็นมารดาหลายท่านมีนิสัยเช่นนี้ คือมีใจทะเยอทะยานอยากให้บุตรเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ปรารถนาให้บุตรมีหน้าตา แต่การทั้งนี้มิใช่เพื่อบุตรอย่างเดียว ยังเพื่อผลประโยชน์ที่ตนจะได้รับด้วย อย่างไรก็ตามมีข้อน่าชมเชยประการหนึ่ง เกี่ยวกับมารดาของยากอบก็คือ นางมิได้มีนิสัยเช่นนั้นตลอดไป จากการติดตามพระเยซูคริสต์ นิสัยของนางก็เปลี่ยนแปลง ในวันที่พระเยซูคริสต์ ทรงถูกตรึงที่กางเขนนางได้ติดตามเฝ้าดูการตรึงพระองค์ อย่างใกล้ชิด

ภายิตบพหนึ่งกล่าวว่า “ผลไม้หล่นไม่ไกลต้น” จึงไม่เป็นการน่าแปลกใจอะไรสำหรับยากอบ ที่มีนิสัยทะเลาะเถียงกัน เช่นนั้น แต่ยากอบมีนิสัยที่ดีที่สุดอย่างหนึ่ง คือมีใจยินดีติดตามพระเยซูคริสต์ วันหนึ่ง ขณะที่เขาและน้องชายกำลังชุมนุมอยู่กับบิดาที่ชายหาด พระเยซูคริสต์ทรงเห็นเขา และทรงเรียกเขา เขาทั้งสองละบิดาและงาน ติดตามพระเยซูคริสต์ไปทันที การเสียดสเช่นนี้มีได้เป็นสิ่งที่ง่ายไม่มีใครอยากละทิ้งงานซึ่งมีรายได้ดี และสม่าเสมอแก่ตน ไม่มีใครอยากจากบิดามารดาและญาติพี่น้องที่ตนรัก แต่พระเยซูคริสต์ตรัสสัญญาในพระคริสตธรรมคัมภีร์ว่า “ผู้ใดได้ละบ้านเรือนหรือพี่น้องชายหญิงหรือบิดามารดาหรือภรรยา บุตร และไร่นา เพราะนามของเรา ผู้นั้นจะได้ผลร้อยเท่า และจะได้ชีวิตนิรันดร์เป็นมรดกด้วย” (มัทธิว 19:29)

ข. การแสดงออกของใจทะเลาะเถียงกัน (ลูกา 9:51-56, มาระโก 10:35-40)

ครั้งหนึ่งพระเยซูคริสต์ทรงเดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ต้องผ่านหมู่บ้านชาวสะมาเรีย พระองค์ทรงส่งทูตคนหนึ่งล่วงหน้าไปก่อน เพื่อหาที่พักแก่พระองค์ในหมู่บ้านนั้น ในสมัยนั้น ชาวสะมาเรียและชาวยิวไม่มีสัมพันธไมตรีต่อกัน ไม่ว่าในด้านการค้าหรือในด้านสังคม เมื่อทูตคนนั้นไปติดต่อหาที่พัก จึงไม่มีผู้ใดยินยอมต้อนรับพระองค์ ข่าวนั้นทำให้ยาโกโบ โกรธเคืองเป็นอันมาก เขานึกถึงเหตุการณ์ในพระคัมภีร์เดิม ที่เอเลียเรียกไฟจากสวรรค์ลงมาเผาศัตรู จึงทูลแนะนำว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์พอพระทัยจะให้ข้าพเจ้าเรียกไฟลงมาจากสวรรค์ เผาผลาญเขาเสียหรือ” (ลูกา 9:54) เขาอาจคิดว่า การกระทำเช่นนั้น จะทำให้ชาวสะมาเรียเห็นถึงฤทธิ์อำนาจของพวกเขา ต้องยินยอมอ่อนน้อมและเคารพยำเกรง แต่พระเยซูคริสต์ทรงห้ามปรามเขา ว่าพระองค์เสด็จมาเพื่อจะช่วยคนบาป มิใช่มาทำลายคนบาป

อีกครั้งหนึ่ง เราพบยากอบกับยอห์นมาทูลขอพระองค์อีกว่า “อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งสองปรารถนาจะให้พระองค์ทรงกระทำตามคำของข้าพเจ้า... เมื่อพระองค์ทรงส่งราสีนั้น ขอให้ข้าพเจ้านั่งที่เบื้องขวาพระหัตถ์คนหนึ่ง เบื้องซ้ายคนหนึ่ง” ยากอบมีใจปรารถนาจะเป็นใหญ่กว่าทุก ๆ คน โดยวิธีง่ายที่สุด คือทูลขอให้พระองค์แต่งตั้งเขา โดยเขาเองไม่ต้องเสียดสหยาดเหงื่อแรงงานแต่ประการใด พระเยซูคริสต์มิได้ทรงติเตียนความทะเลาะเถียงกันของเขา แต่ทรงอธิบายว่าที่เขาขอ นั้น เขาไม่เข้าใจ ความรอดเป็นสิ่งที่พระองค์ประทานให้ทุกคนอย่างเปล่า ๆ ส่วนบำเหน็จรางวัลหรือตำแหน่งในแผ่นดินสวรรค์นั้น พระองค์ไม่อาจประทานให้ตามใจปรารถนาของทุกคน คนที่ต้องการจะต้องขวนขวายแสวงหาเอาเอง พระองค์ตรัสถามว่า “จอกนั้นซึ่งเราจะดื่ม ท่านจะดื่มได้หรือ และบัพติศมาซึ่งเราจะรับท่านจะรับได้หรือ” ยากอบไม่เข้าใจว่าพระองค์หมายถึงอะไร แต่ด้วยใจทะเลาะเถียงกันอยากเป็นใหญ่ พาให้เขาตอบทันทีว่า “ได้พระองค์เจ้าข้า”

แท้จริง “จอก” และ “บัพติศมา” ที่พระองค์ทรงเอ่ยถึงนั้นหมายถึงอะไร จอก หมายถึงความทุกข์ยากลำบาก ความเศร้าโศกเสียใจ และการทดลองต่าง ๆ ส่วน บัพติศมา หมายถึง การเข้าร่วมการชำระล้าง

คำถามที่พระเยซูคริสต์ทรงถามยากอบ จึงมีความหมายว่า “ท่านจะรับการเจียมนต์ การถูกเยาะเย้ย การถูกตรึง และรับความทุกข์ทรมานทุกอย่าง ดังที่เราได้รับได้หรือ” ถ้าท่านต้องการรับสง่าราศีมากเพียงใด ความสำเร็จมากเท่าใด ท่านก็จะต้องเสียสละมากเท่านั้น ไม่มีความสำเร็จใดเกิดจากการไม่เสียสละสิ้นข้างแรงงานหยาดเหงื่อ ทูททรัพย์ยากอบไม่เข้าใจในคำพูดที่ตนได้ตอบพระเยซูคริสต์ เช่นเดียวกับคริสเตียนมากมายที่ไม่เข้าใจความหมายของคำว่า การเป็นคริสเตียน การติดตามพระเยซูคริสต์ และการถวายชีวิตแก่พระองค์ พระเยซูจึงตรัสสอนยากอบและเราทั้งหลายในปัจจุบันว่า “จอกที่เราจะดื่มท่านคงจะดื่ม และบัพติศมาที่เราได้รับท่านคงจะรับ..” “ถ้าผู้ใดใคร่จะตามเรา ให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเองและรับกางเขนของตน แบกตามเรา...” (มาระโก 9:34) ผู้ที่ติดตามพระเยซูคริสต์จะต้องเดินทางที่พระองค์เคยเดิน รับความทุกข์ลำบากที่พระองค์เคยรับ ผู้ที่ติดตามพระองค์ จนถึงที่สุดก็จะได้รับสง่าราศีเช่นเดียวกับพระองค์

ก. ความทะเยอทะยาน เพื่อพระคริสต์

ในตอนต้น ยากอบมีใจทะเยอทะยานในทางที่ผิด รับปากจะร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพระเยซูโดยที่ตนไม่เข้าใจ แต่ในวันที่พระเยซูคริสต์ทรงถูกจับและถูกตรึงยากอบ ได้หลบหนีไปซ่อนตัวในที่มืดซิดที่สุด หากท่านศึกษาถึงความอ่อนแอของอัครสาวกทุกคนแล้ว จะทำให้ท่านรู้สึกหมดศรัทธาในตัวเองเหล่านั้นไปมาก พวกเขาทำให้โลกเปลี่ยนแปลงมีความเชื่อจนอาจสั่งภูเขาสื่อให้เสื่อมไปได้ แต่ก็ไม่มีอะไรแตกต่างกับเรา ซึ่งเต็มไปด้วยความเห็นแก่ตัว อารมณ์ร้อน มีใจใฝ่สูง ทะเยอทะยาน จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่ทราบว่ามีพระเยซูทรงสามารถใช้คนทุกชนิดได้ แม้ว่าจะเป็นคนมักใหญ่ใฝ่สูง ทะเยอทะยานอย่างยากอบ โดยพระองค์ทรงเปลี่ยนให้เขาเป็นคนใหม่เสีย แล้วทรงใช้เขาในทางที่พระองค์พอพระทัย

ในบั้นปลายของชีวิต ยากอบได้ใช้ความทะเยอทะยานในทางที่ถูกต้อง เราพบเขาอธิษฐาน รอคอยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในห้องชั้นบน ณ กรุงเยรูซาเล็ม ร่วมกับสาวกคนอื่น ๆ (ลูกิจการ 1:13) ครั้งสุดท้าย เราอ่านพบเขาในสมัยที่กษัตริย์เฮโรดคมแห่งรังแกลคริสตจักร คริสเตียนมากมายถูกทำร้าย ยากอบคงใช้ความทะเยอทะยานของเขายืนหยัดต่อสู้เพื่อพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ หนูนน้ำใจให้คริสเตียนทั้งหลายมีความกล้ารับพระนามของพระองค์ เขาจึงเป็นอัครสาวกคนแรกที่ถูกจับประหารเพื่อพระเยซูคริสต์ เขาได้ดื่ม “จอก” ชนิดเดียวกับที่พระเยซูคริสต์เคยดื่ม และรับ “บัพติศมา” ชนิดเดียวกับที่พระองค์เคยรับแล้ว ความทะเยอทะยานเพื่อความสำเร็จของเขา ได้บรรลุผลสำเร็จอย่างแท้จริง มิใช่โดยวิธีของตนเอง แต่โดยวิธีของพระเยซูคริสต์

ท่านคงมีใจทะเยอทะยาน หลายอย่างจงทูลขอพระเยซูคริสต์ให้ควบคุม และทรงใช้ความทะเยอทะยานของท่าน เพื่อท่านจะบรรลุผลสำเร็จ ตามน้ำพระทัยของพระองค์

บทเรียนที่ 11 ยอห์น อัครสาวกแห่งความรัก

จุดประสงค์ สอนให้นักศึกษาทราบ ว่า ชีวิตคริสเตียนเป็นชีวิตที่เจริญเติบโตเสมอในความรัก เราต้องเรียนรู้ฝึกฝนให้รู้จักรักพระเจ้า และรักเพื่อนมนุษย์มากยิ่งขึ้นทุกวัน

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน ยอห์น 1:33-39, ยอห์น 4:7-12

คริสเตียนสมัยก่อน มีลักษณะที่เด่นที่สุดอย่างหนึ่งคือมี “จิตใจแห่งความรัก” ผู้ที่ข่มเหงรังแก คริสตจักรในสมัยนั้นพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “ดูเถิดพวกเขาช่างรักซึ่งกันและกันมากมาอะไรเช่นนั้น” อัครสาวกที่ทำให้โลกเปลี่ยนแปลง ล้วนเป็นผู้เข้าใจในเรื่องความรัก คนที่ผ่านพ้นการถูกข่มเหงรังแก และการทดลองต่าง ๆ อย่างมีชัย คือผู้ที่เข้าใจบทเรียนแห่งความรัก อาจเป็นไปได้ว่าที่โลกปัจจุบันไม่ได้เปลี่ยนแปลงเท่าที่ควร งานของคริสตจักรไม่ค่อยเจริญก้าวหน้า เพราะคริสเตียนปัจจุบันขาดความรักชนิดที่คริสเตียนสมัยก่อนมีเราทำงานของพระเจ้า มิใช่เกิดจากความรัก แต่เกิดจากเหตุผลและแรงผลักดันอย่างอื่น 1 โครินธ์ บทที่ 13 กล่าวว่า ไม่ว่างานใดก็ตาม หากกระทำโดยปราศจากความรัก งานนั้นก็ไม่เกิดประโยชน์อันใด (13:2,2)

ชีวิตของอัครสาวกยอห์น จึงเป็นบทเรียนที่มีค่าอย่างยิ่งสำหรับเราทุกคน จากชีวิตของท่าน คงจะช่วยให้เรารู้จักความรักมากยิ่งขึ้น

ก. ชีวิตก่อนติดตามพระเยซูคริสต์

ยอห์นเป็นชาวประมงคนหนึ่ง มีอาชีพที่นำรายได้มาสู่ตนได้ดี แต่เขาไม่มีความพอใจในชีวิตที่เป็นอยู่ เมื่อเขาได้ยินว่า ศาสดาพยากรณ์คนหนึ่ง ชื่อยอห์น บัพติสมา กำลังเทศนาสั่งสอนอยู่ในป่า ก็ชวนเพื่อนรักคนหนึ่งชื่ออันครูว์ไปฟังสั่งสอนนั้น เพื่อหวังจะพบทางที่จะทำให้เขาพอใจ และอิมใจในชีวิตได้ เขารู้สึกเลื่อมใสในคำสอนของยอห์น บัพติสมามาก และได้รับบัพติสมาตามคนอื่น ๆ ในแม่น้ำยาระเดนด้วย และสมัครเป็นศิษย์คนหนึ่งของยอห์นบัพติสมา เขารู้สึกตื่นเต้นยินดีมาก เมื่อได้ยินยอห์น บัพติสมาประกาศว่า “เราให้บัพติสมาด้วยน้ำ แต่มีพระองค์หนึ่งยืนอยู่ท่ามกลางท่าน ซึ่งพวกท่านไม่รู้จัก พระองค์นั้นแหละมาภายหลังเรา เราไม่ควรจะแก้สายรัดฉลองพระบาทของพระองค์” (ยอห์น 1:27) เชื่อว่าเขามีใจกระหายใคร่จะได้พบพระคริสต์ ผู้ที่ยอห์น บัพติสมา ได้กล่าวถึง ในวันต่อมา ยอห์นบัพติสมา ชี้ให้เขาผู้ชายคนหนึ่งที่กำลังเดินมา พร้อมกับกล่าวว่า “ดูเถิด พระเมษโปดกของพระเจ้า” เขาเหลียวไปดูด้วยความตื่นเต้น แต่แล้วก็งงสนทนงแท้ แทบจะไม่เชื่อคำพูดที่ได้ยินเพราะผู้ที่เขาเห็นนั่นก็คือ “เยซู” ลูกพี่ลูกน้องของเขา เขาอาจจะเคยเล่นด้วยกันกับ “เยซู” อยู่เมื่อยังเด็กก็ได้ เป็นไปได้หรือเยซูชวาวนาซาเร็ธ ลูกพี่ลูกน้องของ

คนจะเป็นพระคริสต์ ผู้เสด็จมาโปรดมนุษย์ไม่เป็นการง่ายนัก สำหรับยอห์น ที่เชื่อเช่นนั้น เพื่อพิสูจน์ดูความจริง เขาติดตามพระเยซูไป จากการสังเกตและความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพระองค์ ทำให้เขาเชื่อว่าพระเยซูคือพระบุตรของพระเจ้า หรือ “พระเมษโปดก” ผู้เสด็จมาโปรดมนุษย์ ด้วยความเชื่อและความมั่นใจที่มีต่อพระเยซูคริสต์นี้ เขาจึงติดตามเป็นศิษย์ของพระองค์นับตั้งแต่นั้นมา

ข. นิสัยของยอห์น (มาระโก 9:38-40,10:35-32)

ยอห์นได้ชื่อว่า เป็นอัครสาวกแห่งความรัก ด้วยเหตุนี้หลายคนอาจเข้าใจว่า เขาเป็นคนอ่อนแอ นิ่มนวล สุภาพ เยือกเย็น สุขุม มีอารมณ์ดีเสมอไป แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ เขามีนิสัยหลายอย่างคล้ายคลึงกับพวกเรา เช่นนิสัยเห็นแก่ตัว ใจทะเยอทะยานอยากเป็นใหญ่ อารมณ์ร้าย เป็นต้น เราจะกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อพิสูจน์ว่าเขามีนิสัยดังกล่าว

นิสัยเห็นแก่ตัว ครั้งหนึ่งยอห์นเห็นคนหนึ่ง แสดงการอัศจรรย์ขับผีออกโดยอาศัยพระนามของพระเยซูคริสต์ จึงห้ามปรามเขา โดยเข้าใจว่า พวกเขาสิบสองคนเท่านั้น ซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ที่มีสิทธิ์ในพระนามของพระองค์ กระทำการอัศจรรย์ได้ ส่วนคนอื่นไม่มีสิทธิ์ทั้งนั้น คริสเตียนบางกลุ่มในปัจจุบันก็มีความคิดเช่นนี้ เขาคิดว่ากลุ่มหรือคณะของเขาเท่านั้นเป็นคริสเตียนที่แท้จริงมีความเชื่อที่ถูกต้อง คริสเตียนนอกจากนี้ล้วนมีความเชื่อที่ผิดพลาด ไม่อาจมีหุ้นส่วนในแผ่นดินสวรรค์ บางครั้งสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแก่เราเอง เมื่อเราเห็นคริสเตียนบางคนซึ่งมีความเชื่อผิดจากเรา เราก็เกิดมีใจรังเกียจขึ้นทันที ไม่อยากทักทายปราศรัย หรือมีความสัมพันธ์ไมตรีกับเขาไม่ยอมต้อนรับเขา ในฐานะพี่น้องในพระคริสต์ พระเยซูตรัสแก่ยอห์น หลังจากได้ยินคำทูลขอเขาแล้วว่า “... ผู้ใดไม่เป็นฝ่ายต่อสู้อเรา ผู้นั้นเป็นฝ่ายเราแล้ว” ไม่ว่าผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระนามของพระเยซูคริสต์ และมีใจต่อสู้อพระองค์ เราถือว่าเขาเป็นพี่น้องในพระคริสต์ร่วมกับเรา

นิสัยมักใหญ่ใฝ่สูง เขามีนิสัยเหมือนกับยากอบพี่น้องของเขา อยากจะพบความสำเร็จ เป็นใหญ่เป็นโต โดยวิธีที่ง่ายที่สุด คือ ทูลขอพระเยซูแต่งตั้งเขา ให้มีตำแหน่งหน้าที่สูงที่สุดในแผ่นดินของพระองค์

นิสัยอวด หรือ “ใจร้อน” เมื่อชาวสะมาเรีย ไม่ยอมต้อนรับพระเยซูในหมู่บ้านของเขา ยอห์นและยากอบเคืองมากทูลขอพระเยซูคริสต์ อนุญาตเรียกไฟลงมาจากสวรรค์ เผาผลาญชาวสะมาเรียเหล่านี้เสีย ทั้งยอห์นและยากอบอาจเป็นคนพูดจาฉะฉาน ไม่เกรงกลัวผู้ใดกล้าพูดกล้าทำ จึงได้รับขนานนามจากพระเยซูว่า “ลูกไฟร้ออง” (ดู มาระโก 3:17)

เมื่อพิจารณาคุณิสัยดั้งเดิม ของยอห์นแล้ว ทำให้เราเข้าใจดียิ่งขึ้นว่า ไม่มีมนุษย์คนใดที่เป็นคนดีตั้งแต่กำเนิด คนที่มีชื่อเสียงมีตำแหน่งสูง มีความสามารถอย่างยอดเยี่ยม ล้วนเกิดจากการฝึกฝนการไต่เต้าขึ้นมาทีละเล็กละน้อย บางคนกว่าจะไต่เต้าขึ้นมาเป็นผู้นำของชาติได้ ต้องต่อสู้ดิ้นรนชนิดเลือดตาแทบกระเด็น ยอห์นไม่มีอะไรวิเศษไปกว่าพวกเขา ในแรกเริ่มซ้ำยังมีอารมณ์ และนิสัยบางอย่างร้ายกว่าพวกเรา

เสียอีก แต่เขาพยายามปรับปรุงตัวเอง ไม่หยุดอยู่กับที่ ไม่ท้อถอย โดยอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เขาค่อย ๆ เจริญเติบโตขึ้นในความเชื่อ และความรักจนได้ชื่อว่าเป็นศิษย์ที่พระเยซูคริสต์รักมากที่สุด แท้จริงพระเยซูคริสต์มีใจลำเอียงรักยอห์นมากกว่าศิษย์คนอื่น ๆ หรือ ก็หาไม่ได้ ความจริงมีอยู่ว่า คนที่รักพระเยซูคริสต์มากเท่าใด ก็จะสำนึกถึงความรักของพระเยซูคริสต์มากเท่านั้น ยอห์นรักพระเยซูคริสต์มาก จนเขารู้สึกว่าพระเยซูคริสต์รักเขามากที่สุดในพระกิตติคุณที่ยอห์นเขียน เขาใช้คำว่า “ศิษย์ที่พระเยซูรัก” แทนชื่อของตน

ค. อัครสาวกแห่งความรัก

เมื่อพระเยซูคริสต์ ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน อัครสาวกคนอื่น ๆ พากันวิ่งหนีหมด คนที่เดินผ่านไปมา ต่างมองดูพระเยซูด้วยความดูถูกเหยียดหยาม คนมากมายที่เกลียดตามพระเยซูคริสต์ ที่เคยทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ต่างพากันละทิ้งพระองค์ แต่ยอห์นไม่เป็นเช่นนั้น เขาไม่เกรงกลัวต่อคำดูเยาะเย้ยที่อาจจะได้รับ ไม่เกรงกลัวต่อภัยอันตรายที่อาจจะเกิดแก่ตนในฐานะศิษย์คนหนึ่งของพระองค์ พลั้งแห่งความรักทำให้เขาชนะสิ่งเหล่านั้น พระเยซูคริสต์ทอดพระเนตรเห็นยอห์นและมารดาของพระองค์ ฝ้ามองดูพระองค์อยู่ ทรงทราบกระจ่างแจ้งถึงความรักของยอห์น ที่มีต่อพระองค์ จึงตรัสแก่มารดาของพระองค์ว่า “ท่านสุภาพสตรี จงดูบุตรของท่านเถิด” แล้วตรัสแก่ยอห์นว่า “จงดูมารดาของท่านเถิด” การที่พระองค์ ทรงตรัสดังนั้น เราอาจอธิบายว่า เพราะพระองค์ทรงถือว่า ยอห์นเป็นที่นั่งร่วมกรรมมารดาเดียวกันกับพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงไว้วางใจ พระองค์เชื่อว่ายอห์นจะรักมารดาของพระองค์เช่นเดียวกับที่พระองค์ ทรงรัก จึงทรงมอบมารดาให้อยู่ในความดูแลของยอห์น ตั้งแต่นั้นมา ยอห์นได้รับมารดาของพระองค์ มาอยู่ในบ้านของตนปรนนิบัติเลี้ยงดูอย่างดีที่สุดเป็นเวลา 15 ปี

ยอห์นซึ่งครั้งหนึ่งเต็มไปด้วยการเห็นแก่ตัว เต็มไปด้วยความมักใหญ่ใฝ่สูง นิสัยมุทะลุคุดัน ได้กลายเป็นอัครสาวกที่เต็มไปด้วยความรัก ในพระธรรมยอห์นฉบับต้น ท่านได้เน้นถึงความสำคัญของความรัก ท่านบอกให้คริสเตียนทุกคนรักซึ่งกันและกัน เพราะว่าพระเจ้าคือความรัก ผู้ใดที่ได้ต้อนรับพระเยซูอยู่ในจิตใจของเขา ผู้นั้นจะต้องมีความรัก หากผู้นั้นไม่มีความรัก ก็แสดงว่าผู้นั้นยังไม่มีพระเยซูคริสต์ อยู่ในจิตใจของเขา ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้ามาก่อน แต่เราทราบว่าผู้ใดรักพระเจ้า ก็เนื่องจากความรักของเขาที่มีต่อพี่น้องในพระคริสต์ หากเขากล่าวว่า เขารักพระเจ้า แต่เกลียดชังพี่น้องของตน เขาก็เป็นคนพุดมุสา เป็นที่กล่าวกันว่าในชีวิตบั้นปลายของยอห์น ท่านเทศนาและสั่งสอนเรื่องเดียวเท่านั้น คือ “ความรัก”

เราได้ความรักที่แท้จริง จากพระเจ้าและความรักนี้เจริญเติบโตได้ แต่เราจะเป็นคนที่เต็มไปด้วยความรักคุยยอห์นทันทีมิได้ ความรักของยอห์นก็เกิดจากการฝึกฝนเรียนรู้จากพระเยซูคริสต์ และการทรงช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เป็นการง่ายนักที่จะรักคนที่ไม่น่ารักหรือ สิ่งที่ไม่น่ารัก แต่เมื่อความ

รักของท่านเจริญเติบโตถึงที่สุด ท่านก็อาจรักทุกคนได้ เพื่อเห็นแก่พระนามของพระเยซูคริสต์ เป็นความรักที่มีไช้เกิดจากการฝืนใจ แต่เกิดจากชีวิตจิตใจของท่านซึ่งได้รับการเปลี่ยนแปลงจากพระเยซูคริสต์

บทเรียนที่ 12 โรมัส ราชแห่งความสงสัย

จุดประสงค์ ทางจิตความสงสัย คือเข้าใจลึกลับนิทสนมกับพระคริสต์

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน ยอห์น 14:1-7, 20:26-29

เมื่อ ท่านชวนคนให้มาเชื่อพระเยซูคนมากมายจะถามท่านดังนี้ “พระเจ้าอยู่ที่ไหนสำแดงให้ฉันเห็นซิ แล้วฉันจะเชื่อ” บ้างว่า “ฉันจะไม่ยอมเชื่อว่ามิพระเจ้าจริง จนกว่าคุณจะมีหลักฐานให้ฉันเห็น” โรมัส อัครสาวกคนหนึ่งของพระเยซูคริสต์ก็เป็นคนเช่นนั้น เขาไม่ยอมเชื่อสิ่งใดง่าย ๆ จนกว่าจะเห็นด้วยตา แต่พระเยซูคริสต์ ทรงเลือกคนสงสัยอย่าง โรมัสเป็นอัครสาวก คงมีอะไรบางอย่างเบื้องหลังความสงสัยของโรมัส กระมัง ที่ทำให้เขาได้รับเลือกเป็นอัครสาวก และสิ่งนั้นคงจะเป็นกุญแจไขสู่คำตอบ ของผู้ที่กล่าวว่า “จงสำแดงพระเจ้าให้ข้าพเจ้าเห็นแล้วจึงจะเชื่อ”

ก. อัครสาวกผู้มอบกายถวายชีวิต

เราอ่านพบ เรื่องราวของโรมัสครั้งแรก เมื่อคราวพระองค์ตรัสแก่เหล่าสาวกว่าจะเสด็จไปมณฑลยูดาสะ เหล่าสาวกรับทูลห้ามว่า อย่าไปที่นั่นเลย เนื่องจากการถกเถียงเรื่องความเชื่อ ระหว่างพวกยูดาสะกับพระองค์ พวกยูดาสะจึงคอยหาโอกาสที่จะปลงประชนม์พระองค์เสีย โดยขว้างพระองค์ด้วยก้อนหิน หากพระองค์เสด็จไปที่นั่นอีก น่ากลัวจะได้รับอันตรายถึงชีวิต พระองค์ตรัสว่าจะไปหาลาซารัสสหายที่รักของพระองค์ ซึ่งนอนหลับอยู่และจะปลุกเขาให้ลุกขึ้น แท้จริงพระองค์หมายความว่า ลาซารัสได้ตายแล้วจะไปปลุกให้ฟื้นขึ้น เหล่าสาวกไม่เข้าใจความหมายของพระองค์ จึงให้เหตุผลที่ตนนี้ว่าฉลาดว่า ถ้าลาซารัสนอนหลับก็ดีแล้ว เขาคืนขึ้นเองได้โดยไม่ต้องมีใครไปปลุกหรอก เหล่าสาวกคิดว่าคงจะชักชวนให้พระเยซู อย่าไปมณฑลยูดาสะไปสำเร็จ แต่พระเยซูตรัสแก่เขาอย่างตรงไปตรงมาว่า ลาซารัสสหายของพระองค์ได้ตายแล้ว พระองค์จะเสด็จไปเรียกเขาให้ฟื้นขึ้น เพื่อการอัครรรยนี้จะช่วยพวกเขา มีความเชื่อมั่นในพระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้น กระนั้นก็ตาม จิตใจของเหล่าสาวก ก็ยังเต็มไปด้วยความกลัวต่อภัยอันตราย ซึ่งรออยู่ท่ามณฑลยูดาสะมีคนเดียวเท่านั้นที่ดูเหมือนว่าจะไม่กลัวต่ออันตรายใด ๆ เลย เขายินดีและพร้อมเสมอที่จะตายร่วมกับพระเยซูคริสต์ คนนี้เป็นคนเดียวกับที่เราเรียกว่า “จอมสงสัย” คือโรมัส เขาหนุนใจเพื่อน ๆ ว่า “ให้เราทั้งหลายไปด้วย เพื่อจะตายด้วยกันกับพระองค์” จากคำพูดของเขาแสดงให้เห็นว่า โรมัสมีใจจงรักภักดีต่อพระเยซูคริสต์มากกว่าใคร ๆ เขายินดีติดตามพระเยซูคริสต์เสมอ แม้จะต้องประสบอันตรายถึงแก่ชีวิต

โรมัสมีการเริ่มต้นที่ดีกว่าคนอื่น ๆ เขาเต็มไปด้วยความเชื่อ ความมั่นใจในองค์พระเยซูคริสต์ แต่ข้อเสียของเขา คือ ความเชื่อของเขาไม่เจริญเติบโต ปล่อยให้ความสงสัย เข้ามามีส่วนในชีวิตของเขา เหมือนกับคริสเตียนมากมาย เมื่อเป็นคริสเตียนใหม่ ๆ มีความเชื่อมั่นในองค์พระเยซูคริสต์มาก แต่เมื่อเวลาผ่านไปความเชื่อที่นั่นค่อย ๆ จางลง ความสงสัยต่าง ๆ เริ่มเข้ามาแทนที่

ข. คำถามของโรมัส

เราพบโรมัสอีกครั้งหนึ่งระหว่างที่รับประทานอาหารเช้าสุดท้าย กับพระเยซูคริสต์ และอัครสาวกคนอื่น ๆ พระเยซูคริสต์ทรงให้คำสอน อันมีค่ายิ่งแก่เหล่าสาวก พร้อมกับปลอบโยนเหล่าสาวกว่า “อย่าให้ใจของท่านทั้งหลายวิตกเลย ท่านวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย ในปราสาทพระบิดาของเรา มีที่อยู่หลายแห่งถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เพราะเราไปจัดแจงที่สำหรับท่านทั้งหลาย ถ้าเราไปจัดแจงที่สำหรับเจ้าแล้ว เราจะมาอีก รับท่านไปอยู่กับเรา เมื่อเราอยู่ที่ไหน ท่านทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นด้วย เราจะไปทางไหนท่านทั้งหลายก็รู้จักทางนั้น” โรมัสไม่คิดใจสงสัยเรื่องปราสาทที่พระเยซูคริสต์ จะทรงเตรียมให้ เขาไม่คิดใจสงสัยเรื่องการเสด็จมารับพวกเขา แต่เขาไม่เข้าใจคำตรัสที่ว่า “... เราจะไปทางไหน ท่านทั้งหลายก็รู้จักทางนั้น” เขาถามทันทีว่า “พระองค์เจ้าข้าข้าพเจ้าทั้งหลายไม่ทราบว่าจะไปทางไหน ข้าพเจ้าจะรู้จักทางนั้นอย่างไรได้?”

โรมัสก็เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เราในที่นี้เมื่อเขาไม่เข้าใจสิ่งหนึ่งสิ่งใด เขาไม่นั่งเฉยแกล้งทำเป็นคนรอบรู้ พยักหน้าหรืออมยิ้มดังบางคน เขาถามอย่างไม่กลัวอายว่า เขาจะรู้จักทางนั้นได้อย่างไร ในเมื่อเขาไม่ทราบว่าพระองค์จะไปทีใด เชื่อว่าคงไม่ใช่โรมัสคนเดียวเท่านั้นที่ไม่เข้าใจสาวกอื่น ๆ อีกหลายคนด้วยที่ไม่เข้าใจในเรื่องนี้ แต่ไม่มีใครกล้าถาม หากโรมัสมิได้ถามขึ้น เหล่าสาวกทั้งหลายรวมทั้งเราผู้เป็นคริสเตียนปัจจุบัน ก็คงไม่เข้าใจคำตรัสของพระองค์ พระเยซูคริสต์ทรงพอพระทัย ที่จะให้เราเข้าใจความจริงทุกอย่าง ที่พระองค์ทรงสอน จึงตรัสตอบโรมัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาเว้นไว้มาทางเรา” พระองค์ทรงตอบข้อสงสัยโรมัสทุกอย่าง จากคำตอบสั้น ๆ นั้น “พระองค์จะไปทางไหน” ไปยังพระบิดา “ไปโดยทางใด” พระองค์คือทางนั้น “ข้าพเจ้าจะไปอย่างไร” โดยพระองค์โรมัสพอใจในคำตอบนั้นมาก และไม่ถามอะไรอีกต่อไป

คำว่า “ความรู้” ในภาษาจีนมาจากคำสองคำรวมกันคือ “หัด” และ “ถาม” การสอบถามและฝึกฝนในสิ่งที่ท่านไม่รู้ไม่เข้าใจนี้แหละ จะนำ “ความรู้” งามสู่ท่าน จะเป็นการเรียนพระคำรัสของพระเจ้าที่ดี เรียนหนังสือในโรงเรียนก็คือนำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ดี เราจึงไม่ควรละอายที่จะถามเมื่อเราไม่เข้าใจ ไม่แกล้งทำเป็นรู้ในสิ่งที่ตนไม่รู้ แม้จะต้องถามสักสิบครั้งแม้จะต้องถามคนที่มียุ่ ตำแหน่งคุณวุฒิต่ำกว่า ก็จงถาม อย่าให้ความละอาย ความอวดตัว เป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการเรียนของท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ทางที่จะช่วยให้ท่านเข้าใจได้อย่างแจ่มแจ้งที่สุดคือ การซักถาม การสงสัยชนิดนี้มิใช่

เป็นการบาปเพราะเป็นการสงสัย ชนิดที่เกิดจากการอยากทราบความจริง ทุกคนควรจะมีการสงสัยอย่างนี้
จงอย่าเชื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมงาย ไร้สาระ ไร้เหตุผล พระเยซูคริสต์ก็ไม่ทรงปรารถนาให้ผู้ใดเชื่อ
พระองค์อย่างมงาย แต่การสงสัยอีกชนิดหนึ่ง เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อทุกคน คือ การสงสัยชนิดที่
โรมัสมีต่อการฟื้นฟูพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

ค. ความสงสัยของโรมัส

เราพบโรมัสครั้งสุดท้าย หลังจากพระเยซูคริสต์ ได้ถูกตรึงสิ้นพระชนม์แล้ว เหล่าสาวกทั้งหลาย
ต่างเกรงกลัวอันตรายหลบซ่อนตัวอยู่ในห้อง ปิดประตุมอธียฐานปรึกษากัน ว่าควรจะทำประการใดต่อไป
เชื่อว่า พวกเขาคงจำคำที่พระเยซูคริสต์ตรัส เกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ แม้อาจมีความสงสัย
อยู่บ้าง แต่ก็รอคอยด้วยความหวัง เพราะมีพระเยซูเท่านั้นที่จะบอกพวกเขาได้ ว่าควรจะทำประการใด
ต่อไป อัครสาวกอื่น ๆ มาประชุมร่วมกันทุกคน นอกจากสองคนเท่านั้นที่มีได้มาร่วม คนหนึ่งคือ ยูดา
อิสคาริโอท ซึ่งได้ทำลายชีวิตของตนเองเสียแล้ว เนื่องจากสำนึกถึงความชั่วช้าเลวทรามของตนที่มีต่อพระ
เยซูคริสต์ อีกคนหนึ่งคือโรมัส เราไม่ทราบเหตุผลที่แท้จริงว่า ทำไมโรมัสจึงไม่มาร่วมประชุมกับเหล่า
สาวกอื่น ๆ อาจเนื่องจากโรมัสโศกเศร้าเสียใจ ต่อการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์มากจนเกินไป เขา
คิดว่า คงไม่มีโอกาสได้พบพระองค์อีกแล้ว เรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ที่พระเยซูตรัสนั้นคงเป็นไปได้
ความหวังทุกอย่างของเขากำลังจะสูญสลาย จะไปประตุมอธียฐานให้เสียเวลาอีกทำไมเล่า ความไม่เชื่อ
และความสงสัยเป็นเหตุทำให้ โรมัสเกิดท้อแท้ใจ ในทำนองเดียวกัน ความไม่เชื่อและความสงสัย เป็นเหตุ
ทำให้คริสเตียนทั้งหลายเกิดความท้อใจ ในการติดตามพระเยซูคริสต์ และประกอบพระราชกิจของ
พระองค์

คำวันอาทิตย์วันนั้น ขณะที่พวกเขาประชุมอยู่ในห้อง พระเยซูคริสต์ได้ทรงปรากฏพระองค์ให้
พวกเขาเห็น และตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงเป็นสุขเถิด” พร้อมกันนั้นพระองค์ทรงสำแดงฝ่าพระหัตถ์ซึ่งมี
รอยถูกตรึง และสีข้างซึ่งถูกแทงให้เหล่าสาวกเห็น เป็นสิ่งที่พิสูจน์ว่าพระองค์ได้ทรงฟื้นคืนจากความตาย
อย่างแท้จริงเหล่าสาวก ต่างปลื้มปีติยินดีเป็นอันมากรีบไปบอกโรมัส เกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นแต่โรมัสไม่
เชื่อ คิดว่าเป็นเรื่องที่ปั่นป่วนมาหลอกให้เขาไปร่วมประชุม เขาพูดว่า ถ้าไม่ได้เห็นด้วยตาของตนเองแล้ว จะ
ไม่ยอมเชื่อเป็นอันขาด เหล่าสาวกไม่ละความพยายามอย่างง่าย ๆ พยายามอธิบายให้โรมัสฟัง จนในที่สุด
เขาทนการรบเร้าของเพื่อนไม่ได้ ก็ไปร่วมประชุมกับพวกเขา คราวนั้นเอง เขาก็ได้พบพระเยซูคริสต์ และ
เชื่อว่าพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์อย่างแท้จริง แต่พระเยซูตรัสว่า “โรมัสเอ๋ย เพราะท่านได้เห็นเราท่านจึง
เชื่อ ผู้ที่มีได้เห็นเราแต่ได้เชื่อก็เป็นสุข”

มีหลายอย่างในพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่เราอาจไม่เข้าใจ และพิสูจน์ให้เห็นด้วยตาได้ แต่พระเยซู
คริสต์ทรงให้เราเชื่อและปฏิบัติตามที่พระองค์ทรงสอนแล้วเราก็จะพบพระพรอันใหญ่หลวงจากพระองค์

บทเรียนที่ 13 เปาโล อัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่

จุดประสงค์ หนุนใจนักศึกษาให้เห็นความประเสริฐของการติดตามและรับใช้พระเยซูคริสต์

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน ฟิลิปปี 33:11

ในสายตาของคนทั่วไป งานรับใช้พระเจ้า ไม่ได้เป็นที่นิยมชมชอบอะไรมากนัก ไม่ว่าจะเป็นด้านรายได้ ตำแหน่ง ชื่อเสียง และความสะดวกสบาย เราไม่อาจนำไปเปรียบเทียบกับงานอื่น ๆ ได้เลย แม้จะเห็นถึงข้อเสียเปรียบต่าง ๆ มากมาย แต่เป็นที่อัศจรรย์เหลือเกินที่คนเป็นจำนวนมากยอมละทิ้ง เกียรติยศ ตำแหน่ง ชื่อเสียง และทรัพย์สินที่ตนได้รับ มารับใช้งานอันต่ำต้อยของพระเจ้า อะไรเป็นเหตุทำให้คนเหล่านั้นยอมเสียสละทุกอย่างเช่นนี้ ชีวิตของเปาโลอาจจะให้คำตอบที่ดีแก่เราได้

ก. ชีวิตเบื้องต้นของเปาโล

คงมีคนน้อยมากในสมัยเปาโล ที่จะสามารถอดตัวได้ดังเปาโล ถ้าเขาจะรอดถึงเรื่องศาสนา เขาก็เป็นคนที่เคร่งครัดและร้อนรน เมื่อเขาเกิดมาได้แปดวัน ก็ได้รับพิธีสุหนัต ตามความเชื่อของศาสนาเมื่อเติบโตเป็นหนุ่ม ความร้อนรนในทางศาสนา ทำให้เขาออกไปข่มเหงรังแกคริสเตียน ผู้ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาเดิม เขายังจัดอยู่ในพวกฟาริสีที่เคร่งครัดต่อกฎวินัยของพระเจ้า เชี่ยวชาญแตกฉานในข้อพระบัญญัติ พุดถึงตระกูลเขาก็อยู่ในตระกูลเบนยามิน ซึ่งเป็นตระกูลที่เก่งกาจในการรบ พุดถึงเชื้อชาติเขาก็เป็นชาติฮีบรูโดยแท้ ซึ่งนับว่าเป็นเชื้อชาติที่มีเกียรติที่สุด พุดถึงการศึกษาเขารับการอบรมสั่งสอนจากอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งในสมัยนั้น จากคุณสมบัติที่เขาได้อยู่ และความร้อนรนต่อพระเจ้าที่ตนนับถือ ทำให้เขาเกลียดชังคริสเตียน และหมิ่นประมาทพระเยซูคริสต์ว่า “ศาสนาใหม่ที่พวกคริสเตียนตั้งขึ้นนั้น น่าขบขันเหลือเกิน ผู้ที่มีสติสัมปชัญญะ และความรู้สึกลึกซึ้ง คงไม่เชื่อคำสอนเหล่านั้นหรอก ฟังดูซิ พวกเขาสอนว่าอย่างไร พระเยซูคริสต์เป็นมนุษย์บังเกิดที่เบธเลเฮม และเติบโตที่นาซาเร็ธ ทุกคนรู้เรื่องนี้ดี เราไม่เถียง... พระเยซูยังออกไปสั่งสอน มีคนเป็นจำนวนมากติดตามพระองค์ พระองค์สำแดงการอัศจรรย์ รักษาคนป่วย อาจเป็นไปได้ นักศึกษาร่วมสำนักก็ยอมรับ แต่มีสิ่งหนึ่งที่เราไม่เข้าใจ พระเยซูเป็น คนธรรมดา ไม่ได้ศึกษาศาสนาศาสตร์ หรือจบจากมหาวิทยาลัยใด ทำไมคำสอนของพระองค์จึงมีฤทธิ์อำนาจมากมายนัก และคนจำนวนมากติดตามเป็นศิษย์ของเขา ดูเหมือนจะเพิ่มจำนวนขึ้นทุกวัน แต่สิ่งเหล่านี้ยังไม่ทำให้เราขุ่นเคืองใจ เท่ากับที่ได้ยินพวกคริสเตียนสอนว่า พระเยซูฟื้นจากความตายและกลับไปยังเมืองสวรรค์ โดยอ้างว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า นี่ซิ เราทนฟังไม่ได้ ความคิดวุ่นวายต่าง ๆ ในจิตใจของเปาโล ทำให้เขาอยากทำทนายพระเยซูคริสต์ ทำลายพวกคริสเตียนที่เขาถือว่าเป็นศัตรูต่อ

ศาสนาเดิมให้หมดสิ้น เขาคิดว่าคนทั้งหลายจะพากันยกย่องนับถือเขา ที่ได้พยายามกำจัดศาสนาที่เหลวไหลนี้”

เปาโล เริ่มข่มเหงรังแกคริสเตียนหนักขึ้น แต่เขาต้องเปล่งใจอีก แทนที่พวกคริสเตียนจะเกรงกลัวที่ถอย และแตกสลายไป พวกเขากลับเข้มแข็งและทวีจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว “ลองดูซิว่า เปาโลหรือคริสเตียนจะแน่นกว่ากัน” แผนการลบล้างคริสเตียนครั้งใหญ่ได้อุบัติขึ้น เปาโลขออนุญาตเป็นทางการจากมหาปุโรหิต เพื่อจะจับทุกคนไม่ว่าหญิงหรือชาย ที่เชื่อพระเยซู แล้วนำมาลงโทษที่กรุงเยรูซาเล็ม

ข. การกลับใจใหม่

ตลอดทางที่ไปยังเมืองดามัสกัส เพื่อจับพวกคริสเตียน เปาโลยังมีกระหม่อมต่อชัยชนะของตน เมื่อเขาเดินทางใกล้เมืองดามัสกัส ซึ่งเขาคิดว่าจะสำแดงเดชเต็มทีทันใดนั้นเหตุการณ์อันประหลาดก็เกิดขึ้นทำให้เปาโล ที่หยิ่งยะโสอวดตัวกลายเป็นเปาโล “ผู้เล็กน้อย” เขาเห็นแสงสว่างเจิดจ้ายิ่งกว่าแสงดวงอาทิตย์ปรากฏเบื้องหน้า จนทำให้เขาไม่อาจลืมตาต้านทานแสงนั้นได้ จนต้องพับกายลงกับพื้น “เฮาโล เปาโลเอ๋ย เจ้าข่มเหงเราทำไม” มีเสียงเรียกชื่อเขา “พระองค์เป็นผู้ใด” สัตย์ชาตญาณบอกว่า เขากำลังเผชิญกับผู้มีฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ จึงทำให้เขาตัวสั่น เกือบจะพูดอะไรไม่ได้ “เราคือเยซูซึ่งเจ้าข่มเหงนั่น แต่เจ้าจงลุกขึ้นเข้าไปในเมือง และเจ้าควรจะทำประการใดจะมีคนบอกให้รู้” เปาโลคงจะสะดุ้งสุดตัวเมื่อได้ยินคำว่า “เราคือเยซูซึ่งเจ้าข่มเหงนั่น” เป็นไปได้หรือ พระเยซูได้ฟื้นขึ้นจากความตาย และเป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์หรือ เขาไม่มีข้อถกเถียงประการใดอีก เพราะเขาได้เห็นกับตา ประสบด้วยตนเอง เขาจากกรุงเยรูซาเล็มมาด้วยดาที่แวววาว หยิ่งผยอง บัดนี้ดำนันได้บอดมืด เขายอมจำนนทุกประการ เชื่อฟังและปฏิบัติตาม “เยซู” ซึ่งเขาเคยหมิ่นประมาททันที “เรานึกว่า เราฉลาดแท้จริงเราเป็นคนโง่ที่สุด พระเยซูจะทรงอภัยโทษแก่เราไหมหนอ โอ พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าผิดไปเสียแล้ว” เขารงรู้สึกเสียใจ และสำนึกผิดในการกระทำของตน อธิษฐาน อุดอาหารสารภาพผิด ต่อพระเยซูคริสต์

เปาโลไม่สามารถมองเห็นสิ่งใด ๆ ได้ ต้องอาศัยคนอื่นจูงเขาไปยังเมืองดามัสกัสด้วยความโศกเศร้าเสียใจ เขามีได้กิน มิได้ดื่มเป็นเวลาสามวัน พระเยซูตรัสแก่อะนาเนีย ศิษย์ของพระองค์คนหนึ่งในความฝัน ให้ไปวางมือแก่เปาโลเพื่อเขาจะมองเห็นได้ และบอกเขาว่าพระองค์ได้ทรงเลือกเปาโลให้เป็นศิษย์ของพระองค์เพื่อจะประกาศพระกิตติคุณแก่คนต่างชาติ และเขาจะพบความทุกข์ลำบากมากมายเพื่อพระนามของพระองค์ อะนาเนีย ปฏิบัติตามคำสั่งของพระเยซูคริสต์ออกไปหาเปาโลทันที เมื่อวางมือบนเปาโลแล้ว ก็บอกเขาทุกอย่างตามที่พระเยซูได้ตรัส เราคงจะจินตนาถึงภาพของเปาโลขณะนั้นได้ เขาคงทั้งตื่นเต้นดีใจ ระคนกับความยำเกรงต่อฤทธิ์ อำนาจของพระเยซูคริสต์ ทำให้เขานิ่งอึ้งพูดไม่ออกไปชั่วขณะหนึ่ง แล้วสายตาของเขาก็กลับคืนสู่สภาพปกติอีกครั้งหนึ่ง แต่เปลี่ยนจากแววตาที่หยิ่งยะโสอวดดีเป็นแววตาที่ถ่อมตัว ไม่นึกเลยว่า พระเยซูคริสต์จะทรงพระเมตตาแก่เขามากมายเช่นนี้ ไม่เพียงแต่ยกโทษ

ให้แก่เขา ช่วยให้เขาสามารถมองเห็น โลกอีกครั้งหนึ่ง ยังทรงเลือกสรรเขาให้เป็นศิษย์ของพระองค์ เพื่อนำ
กิตติคุณไปประกาศแก่เพื่อนมนุษย์ พระเยซูคริสต์ ได้ทรงเปลี่ยนแปลงให้เปาโลกลับกลายเป็นคนใหม่
ตั้งแต่นั้นมา เขาจึงมีความคิดใหม่ ความเชื่อใหม่ ความกระตือรือร้นในงานใหม่

วันสะบาโตต่อมา เขาโลซึ่งได้ชื่อใหม่ว่าเปาโล ได้เข้าไปยังธรรมศาลาของพวกยิวที่นับถือศาสนา
ยิวดั้งเดิม แทนที่เขาจะพูดถึงเรื่องการทำลายพวกคริสเตียนเขากลับเป็นพยานเพื่อพระเยซูคริสต์ บอกให้
ประชาชนทราบถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ขณะที่เขาเดินทางมายังเมืองนั้นเขาประกาศให้ประชาชน
ทั้งหลาย ทราบว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก ทรงเป็น
ขึ้นมาจากความตายอย่างแท้จริง วันต่อ ๆ มาเขาได้เข้าไปเป็นพยาน และประกาศพระกิตติคุณในธรรม
ศาลาอื่น ๆ อีกหลายแห่งทำให้ชาวยิวไม่พอใจเป็นอันมากคิดหาทางที่จะฆ่าเขาเสีย จนเขาต้องหลบหนี
ออกจากเมือง ทางหน้าต่างบนกำแพงเมืองในเวลากลางคืน

ค. เปาโลคนใหม่

ชีวิตต่อมาของเปาโล เป็นชีวิตที่ตรงกันข้ามกับชีวิตเดิม อย่างหน้ามือเป็นหลังมือ เมื่อก่อนเขาเกลียด
ชังพระเยซูคริสต์ ช่มเหรงรังแกคริสเตียน บัดนี้คนที่เขารักมากที่สุดในโลกคือ พระเยซูคริสต์เพื่อนที่สนิท
ที่สุดคือเหล่าคริสเตียนเขาถวายเป็นชีวิตจิตใจ และทุกอย่างแด่พระเยซูคริสต์และเพื่อพระราชกิจของพระองค์
เขาไม่เพียงแต่ประกาศพระกิตติคุณในประเทศของเขา ยังเผยแพร่กิตติคุณถึงต่างประเทศช่วยเหลือดวง
วิญญาณเป็นจำนวนมากให้พบผู้ช่วยให้รอด เขาได้รับการช่มเหรงรังแกและความทุกข์ลำบากเพื่อพระเยซู
คริสต์นับครั้งไม่ถ้วน (ดู 2 โครินธ์ 11:23-28) เกียรติประวัติของเขาได้เลื่องลือมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ใน
ฐานะ “มิชชันนารีผู้ยิ่งใหญ่” คนหนึ่งของพระเยซูคริสต์

อะไรทำให้เปาโลเปลี่ยนจากคนที่ช่มเหรงรังแกคริสตจักร มาเป็นคนที่ยอมเสียสละชีวิตยอมถูกช่ม
เหรงรังแกและรับความทุกข์ลำบากทุกอย่างเพื่อพระเยซูคริสต์ อะไรทำให้เปาโล ยอมละทิ้งเกียรติตำแหน่ง
และอำนาจที่เขามี มาเป็นคนรับใช้พระเยซู คำตอบคือ “พระคริสต์” เมื่อเขาทราบว่าพระเยซูคริสต์คือผู้ไ
งานที่เขาทำนั่นคืองานอะไร เขาก็สามารถมองข้ามทุกอย่างในโลกนี้ได้ ท่านรู้จักพระเยซูคริสต์มากมายน
เพียงใด

ไม่มีอะไรเป็นไปได้สำหรับพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงสามารถเปลี่ยนแปลงคนทุกชนิด ไม่ว่า
จะบกพร่องมากน้อยเพียงใด ชั่วร้ายเพียงใด ใจแข็งกระด้างเพียงใด โง่เขลาเพียงใด ให้เป็นคนชนิดที่
พระองค์ทรงต้องการได้ คนทั้งสิบสามคนซึ่งทำให้โลกเปลี่ยนแปลงนั้น ไม่มีอะไรวิเศษไปกว่าท่าน แต่
เมื่อเขายอมติดตามพระเยซูคริสต์ ยินดีให้พระองค์ทรงใช้ เขาก็กลายเป็นบุคคลที่โลกไม่อาจลืมได้ พระ
เยซูคริสต์ก็ทรงสามารถใช้ท่านได้ และพระองค์ทรงต้องการท่านท่านยินดีให้พระองค์ทรงใช้ใหม่.